

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Stalking His

PREY

JENNA ROSE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

AVINI TAKIP EDİYOR

JENNA ROSE

.

CONTENTS

[Yazarın Notu](#)

1. [Penelope](#)
2. [Hawk](#)
3. [Penelope](#)
4. [Hawk](#)
5. [Penelope](#)
6. [Hawk](#)
7. [Penelope](#)
8. [Hawk](#)
9. [Penelope](#)
10. [Hawk](#)
11. [Penelope](#)

[Sonsöz](#)

[Daha fazla Jenna Rose](#)

AUTHOR'S NOTE

Bu, saplantılı, ağız sulandıran bir alfa ve bakire bir kahramanın takip edilmesi ve kaçırılmasını içeren, aşırı, anında aşk, lezzetli müstehcen bir romantizm. Bu, buharlı sahneler, yoğun aşk ve görkemli bir HEA ile dolu saf bir kaçış. Eğer eğlenceli ve müstehcen bir kitap arıyorsanız, işte bu!

PENELOPE

"Haftaya yürüyüşe çıkabilir miyiz lütfen? Bugün izin günüm."

Masanın karşısında oturan arkadaşım Anna'ya en iyi köpek yavrusu bakışlarımı atıyorum.

"Yapabileceğimi sanmıyorum Pen," diye iç geçiriyor. "Okulla o kadar meşguldüm ki. Altına gömüldüğüm ödev dağını görseydin, üniversiteye gitmediğin her gün için Tanrı'ya şükrederdin."

"Hey, eğer okul ücretini karşılayabilseydim, ben de senin yanında olurdum. Ve hadi ama, o son birkaç sefer çok eğlenceliydi!" İtiraz ediyorum. "Cumartesi ne olacak? İki hafta boyunca tek izin günüm o!"

Anna üzüntüyle başını sallıyor ve radyoaktif görünecek kadar parlak pembe olan Prenses Midilli Kokteylinden bir yudum alıyor. On sekiz yaşındayken, ikimiz de Salty Seahorse'da içki içmemeliydik. Ama Anna'nın erkek arkadaşı Todd barın fedaisi ve bizi her zaman içeri alıyor.

İkimizin de yoğun programları nedeniyle Anna'yı son zamanlarda pek görmedim. Yaklaşık 10 yaşımızdan beri çok iyi arkadaşız. Onun ailesi Pines Grove, Oregon'un "varlıklı" kesiminden, ben ise turistlerin hiç uğramadığı değirmenlerin orada büyüdüm. Asla tanışmamalıydık.

ikimizin de katıldığı bir gençlik ligi futbol takımı olmasaydı. Farklı sosyoekonomik statülerimize rağmen, hızlı arkadaş olduk. Ayrılmaz.

Ama şimdi ben iki işte garsonluk yapıyorum ve o da üniversitenin ilk yılına başladı, birlikte zaman geçirmek evrene karşı bir savaş gibi.

"Bu Cumartesi kesinlikle gidemem," diye yanıtlıyor. "Pazartesi günü beni öldürecek bir ödevim var. Belki gelecek hafta sonu gidebilirim. Ama benden alıntı yapma."

İnliyorum ve içkimi yudumluyorum. Parlak yeşil, adı Plump Parrot's Twist ve bana içinde ne olduğunu sormayın. Tek bildiğim aşırı tatlı olduğu ve o kadar da hoşuma gitmediği.

"Ama bu çok iyi bir sakinleştirici!"

"Başka ne iyi bir destresördür biliyor musun?" Anna bana karikatürize bir göz kırpması atarken soruyor. "Sevişmek!"

Boğazımı temizliyorum ve en iyi iyi kız pozumu takınarak dik oturuyorum. "Ahem. Burada bir bakireyle konuştuğunu unutma."

Anna güler. "Bakire olabilirsiniz, tatlım. Ama aynı zamanda küçük bir ucubesin!"

"Hey!" diye soluyorum, bu da onun daha da yüksek sesle gülmesine neden oluyor.

Sanırım Anna'ya cinsel fantezilerimi açmamın karşılığı bu.

Yarım kalpli tokat taklidimi kolayca savuşturuyor, sonra da uzanıp saçımı çekerek karşılık veriyor. "Dinle, seni tanıyorum, tamam mı? İşte bu yüzden bu gece senin için küçük bir sürpriz hazırladım."

Gözlerim kısıldı. Anna'yı tanıyorum. Bu hiç iyi değil.

Sinsice, gözleriyle yırtık büyük boy bir tişört ve siyah kot pantolon giymiş bir adamın oturduğu barı işaret ediyor. Adam 25 yaşlarında görünüyor ve omzunun üzerinden bize doğru bakıyor.

Farkındalık karnıma bir yumruk gibi çarpıyor. Gözlerimi kocaman açarak ona bakıyorum ve elimle yüzümü kapatıyorum, böylece "Hayır, asla!" dediğimde o her kimse beni göremeyecek.

"Evet, öyle!" Anna sırtıyor.

"Yapmadın!"

"Bebeğim, hemen oraya gitmelisin!" Kıkırdıyor. "O Todd'un arkadaşı ve duyduğum kadarıyla o da senin gibi tuhaf biri."

Garsonluk bana insanlarla, özellikle de sevmediğiniz ya da bir şey yapmak istemediğiniz insanlarla çok iyi anlaşmayı öğretti. Yani bu beni gerçekten rahatsız etmemeli. Ama bu gece özellikle rahatlamak, stres atmak ve arkadaşımın biraz zaman geçirmek için dışarı çıktım. Tanımadığım "acayip" bir adamla birlikte olmak için değil.

"Böyle bir şey olmayacak," diyorum kararlılıkla. Ama Anna adama başıyla işaret ediyor ve bir köpeği çağırır gibi parmaklarını şıklatıyor. Adam yüzünde bir sırıtişla ayağa kalkıyor ve masamıza doğru yürümeye başlıyor.

"Oh, evet, öyle!" Anna gülüyor.

"Ağaç Testeresi Katili olabilir! Birkaç yıl önceki seri katil! Bütün o kadınları öldüren!"

Anna dizini tokatlıyor, gülmekten kırılıyor. "O bir seri katil değil, Pen!"

"Ona COVID olduğumu söyleyeceğim," diye cevap veriyorum ve gözlerimi ona dikerek histeri krizine girmesine neden oluyorum. "Bana yaklaşırsa onu öldürebilecek süper bulaşıcı bir iplikçik."

"Sakin olur musun?" Anna kıkırdar. "Onun adı Mack. Sakin ol, tamam mı? Beni kötü gösterme." "Seni kötü göstermek mi? Sadece rahatlamak istedim-"

"Merhaba, bayanlar!"

Mack'in son derece klişe selamını duyunca yüzümü buruşturmamaya çalışıyorum. Ben gözlerimi masadan ayırmazken Anna gülümseyerek başını kaldırıyor. Kulağa ya gezegendeki en kibirli adam ya da YouTube'da nasıl tavlanacağını öğrenmiş biri gibi geliyor.

"Selam Mack," diyor Anna. "Bu benim arkadaşım Penelope, sana bahsettiğim kişi. Penelope, Mack'e merhaba de."

Şu anda bu masanın üzerinden atlayıp onu boğazlayabilseydim, boğazlardım. Pek sayılmaz tabii ki. Onu çok seviyorum. Ama

Bunun için ciddi bir intikam görecek.

Mack'le yüzleşmek için kendimi zorluyorum. Urban Outfitters kataloğundan fırlamış sırık gibi güzel bir çocuğa benziyor. Kesinlikle benim tipim değil. Yine de kendimi hayatımda gülümsemişim en sahte gülümsemeye zorluyorum.

"Mack'e selam söyle," diyorum açıkça.

Anna koluma bir tokat atıyor ve gülüyor. "Aptalca davranıyor, Mack. Otursana!"

Yeni talibime kabinde yer açmak için sola kayarken Axe kolonyasının ezici kokusu burnuma doluyor.

Balta mı? Ciddi misin?

"Siz iki bayan bu gece nasılsınız?" Mack soruyor, sesi bize içki ikram etmeye hazırlanan bir öğrenci birliği çocuğu gibi çıkıyor.

"Mack, ben harikayım," diye yanıtlıyor Anna. "Ama arkadaşım Penelope? O pek iyi değil."

Midem bulanıyor ve Anna'ya Mack tarafından algılanmayacak bir bakış fırlatmak için elimden geleni yapıyorum. Garsonluk eğitimimden olsa gerek, ama hiç tanımadığım bir adama kaba davranmak istemiyorum, her ne kadar adi bir satıcı gibi görünse de. Yine de insanlar bana hep fazla nazik olduğumu söyler.

"Öyle mi?" Mack sırtarak kolunu arkamdaki kabinin arkasına doğru kaydırıyor. "Peki neden?"

Kolonyasının kokusu her şeyi bastırıyor, zehirli bir gaz gibi burnumu istila ediyor. Altındaki çukurlardan gelen ter kokusunu alabiliyorum. Bu sabah duş alma zahmetine bile katlandı mı? Yoksa sadece spreyle yıkandı ve bunun sorun olmayacağını mı düşündü?

Buna daha fazla dayanamayacağım. Fiziksel olarak hasta olacağım.

"Bende ölümcül COVID var," diyorum.

"Ne dedin!?" Mack oturduğu yerden fırlıyor, kapıya doğru koşacakmış gibi görünüyor.

"Şaka yapıyor!" Anna hemen cevap verir. "Onda 'ölümcül COVID' yok. Hasta bile değil. Bu sadece onun mizah anlayışı."

Mack şüpheyle arkasına bakıyor, birasından bir yudum alıyor ve sonra bana onaylayarak gülümsüyor. Tanrım, bu adam azmış olmalı. Gözlerindeki tek amacı görebiliyorum. Bir şeyler elde etme amacı.

"Duyduğuma göre.... alışılmadık zevklerin varmış." Daha da sinirlendim. Şu anda ciddi mi? "Sanırım bu espri anlayışını da kapsıyor, ha?"

"O kesinlikle bir çocuk!" Anna ona güvence verir. Mack başını salladı ve yerine oturdu. İçkimden ne kaldıysa içiyorum. Tanrım, şu anda buna ihtiyacım var.

"Evet, Penelope. Neden sana biraz kendimden bahsetmiyorum?" Oh, Tanrım, işte başlıyoruz. "Bildiğin gibi adım Mack, yirmi altı yaşındayım, Yay burcuyum ve geçimimi sağlamak için internet üzerinden kargo işi yapıyorum."

"Kulağa harika geliyor." Anna başını sallar.

"Ve sonuna kadar gitmek için fazla korkak olan diğer erkeklerin aksine-" Vücudum geriliyor. Nereye varmaya çalışıyor bu? "Senin gibi güzel bir kızın kıcını yemeye kesinlikle bayılırım."

Mack bombayı patlattığında Anna bile kahkahalara boğulmamak için ellerini ağzına kapatmak zorunda kalıyor.

Çenem düştü ama şaşkınlıkla ona bakarken bunu saklamaya bile çalışmadım. Nasıl olur da az önce söylediği şeyin doğru olduğunu düşünebilirdi?

"Mack, sana bir şey söylememe izin ver," diye cevap veriyorum, dizimle bacağını dürtüyorum ve ayağa kalkabilmem için hareket etmesini işaret ediyorum. O da kalktı. "Harika arkadaşım Anna, aslında bakire olduğumu sana söylememiş olmalı."

"Hey, bunda yanlış bir şey yok-"

"Ve senin gibi adamlar tam da bu yüzden böyle," diye karşılık veriyorum. Anna'ya döndüm ve ona benim için bir yirmilik attım.

içkileri paylaşmak. "Todd'a söyle, eğer bana tekrar bir adam tavsiye etmek isterse Ağaç Testeresi Katili'ni bulsun. En azından beni ızdırabımdan kurtarır."

Ve böylece, sadece bu gece için kıldığım rahatsız topuklu ayakkabılarımı giyip kapıdan çıkıyorum.

Ne büyük bir felaket.

Erkekler. Ne istediğinizi bildiklerini sanırlar ama asla gerçekten b i l m e z l e r .

HAWK

BİR HAFTA SONRA.

Ben kamyonumda otururken etekli ve topuklu bir sürü kız geçiyor. Ortadaki, kıcını zar zor örten elbiseli kızın başında bir taç var ve elinde bir maytap sallıyor. Bütün arkadaşları "Yirmi bir! Yirmi bir!"

Tanrım, saat daha sabahın 8'i. Bu küçük sersemeler ya bugün erken başladılar ya da bütün gece parti yaptılar. İkisi de beni şaşırtmaz.

Sokağın aşağısında tuğla döşeyen bazı adamlar onlara bakıyor, selfie çekmelerini ve TikTok videoları için poz vermelerini izliyor. Ekip yanlarından geçerken ağızlarından köpükler saçan aç sırtlan sürülerine benziyorlar.

O kızlardan biriyle ilgilendiğim bir zamanı bile hatırlamıyorum.

İlgimi çeken tek kız az önce duşa girdi. Bunu bana söylediği için ya da onu beklediğim için değil. Biliyorum çünkü apartmanının karşısına park ettiğim yerden onu izliyordum.

Penelope. Hayallerimin kızı.

Asla öğrenemeyeceksin, değil mi? Sağ yatak odanızın perdesini sol perdenin üzerine kapatmalısınız, aksi takdirde herhangi bir sürüngenin sizi ve güzel vücudunuzu görmek için içine bakabileceği bir boşluk bırakacaktır. Benim gibi herhangi bir sürüngen.

Penelope. Benim
meleğim. Benim acı
veren bağımlılığım.

Penelope'ye olan takıntım iki ay önce başladı ve o zamandan beri ruhumun daha da derinlerine kazıldı, oraya taşınmaz bir çapa gibi yerleşti.

Onun gözlerini ilk gördüğümde... beni ele geçirdiler. Beni hiçbir kadının yakalayamadığı kadar yakaladı. O zamandan beri, onun her hareketini takip ediyorum, tabii ki uzaktan. Onu korkutmaya gerek yok.

Ne yaptığımı bilse bile Penelope beni asla polise ihbar etmez. Çünkü bana ihtiyacı var.

Bunu biliyorum, o da biliyor. Bu dünyada onun ihtiyacı olan şeye sahip olan tek erkek benim ve nihayet bugün bunu ona vermemin zamanı geldi.

Banyosundaki ışığın söndüğünü görüyorum ve dürbünümü gözlerime kaldırıyorum.

Perdelerdeki aralıktan çıplak vücuduna bir anlığına bakıyorum. Diri göğüsleri, şimdiye kadar gördüğüm en baştan çıkarıcı bacaklarına doğru inen kalçalarının kadınsı kıvrımı.

Bir anda sertleştim. Kan aletime pompalanıyor, beni baskının bir kısmını hafifletmek için kotumun düğmelerini açmaya zorluyor.

"Tanrım. Şu haline bak, muhteşem..."

Ona bağımlı oldum. Her hareketini kontrol ediyorum.

33 yaşındayım, neredeyse onun iki katı yaşındayım, ama ne olmuş yani? Kızlar yaşlı erkekleri sever. Özellikle de bugünlerde kendi yaşlarında olanların hepsi ergenlik öncesi pop yıldızı özentisi gibi görünürken.

Haftalar önce yanına gidip basitçe çıkma teklif edebilirdim. O da evet derdi.

Ama bu yanlış olur. Penelope'nin istediği ya da daha önemlisi ihtiyacı olan şey bu değil.

Ben de Penelope'ye ihtiyacı olanı vereceğim.
O giyinirken dürbünümle bakıyorum. Son
zamanlardaki davranışlarım beni bir sapık mı
yapıyor? Kesinlikle.

Umurumda mı?

Kesinlikle umurumda
değil.

Benim suçum değil, Penelope'nin suçu. Tüm bu durumun
ilk kıvılcımını çakan o. Burada suçlanacak biri varsa, o da
odur.

Penelope göz hizamdan uzaklaşıyor ve ben bir öfke ve
kayıp dalgası hissediyorum. Ondan her uzak kaldığımda bunu
hissediyorum ama bastırmak giderek zorlaşıyor. Onu yakında
tekrar göreceğimi biliyorum ve kot pantolonumun üzerinden
kendimi hafifçe ovmaya başlıyorum, perdelerindeki o küçük
aralıktan onun çıplak vücudunu sayısız kez gördüğümü hayal
ederken kendimi tamamlamamaya dikkat ediyorum.

Sadece birkaç dakika sonra evinden çıkıyor ama o birkaç
dakika tam bir işkence. Penelope'nin gözümün önünde
olmaması tam bir cehennem.

Yürüyüş malzemelerini yanına aldığını ve açık hava için
giyindiğini gördüğümde dudaklarımdan bir gülümseme
geçiyor.

Tam tahmin ettiğim gibi.

Bugün ormana gideceğini biliyordum, seni yaramaz
küçük kız.

Penelope'nin iş programını takip ediyordum ve bugün
onun izin günü. Yürüyüş yapmayı sevdiğini biliyorum, bu
yüzden dün gece dolaptan sırt çantasını çıkardığını
gördüğümde Cumartesi planlarının ne olacağını tahmin
etmek zor olmadı.

Arabasına doğru yürürken gözlerim vücudunun her
santimini izliyor. Güzel bacaklarına boyanmış gibi görünen
siyah streç pantolon giyiyor ve çantasını arka koltuğa koymak
için eğildiğinde, mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş kıcını
görüyorum.

Bacaklarımdan arasına daha fazla kan hücresi pompalanıyor
ve erkekliğimi daha da güçlendiriyor.

Ona doyamıyorum.

Evinin önünden geri geri çıkışını izliyorum. Bekliyorum, sonra yavaşça park ettiğim sokaktan çıkıyorum ve onu takip etmeye başlıyorum.

Yanımdaki koltuğun üzerinde duran halat bobinine bakıp sırtıyorum, heyecandan dudaklarımı yalamama neden olan bir adrenalın patlaması hissediyorum.

Bugün o gün.

Bugün Penelope'nin benim olduğunu iddia ediyorum.

Şehirden çıkıp Penelope'nin bugün yürüyüş yapacağı patikaların altındaki park alanına kadar olan yirmi dakikalık yol boyunca olacakları zihnimde canlandırıyorum. Arabasını park etmesini, yolda biraz ilerlemesini ve geri dönmesini izliyorum. O güvenli bir şekilde arabasından inip ormana girdiğinde, ben de park alanına çekiyorum.

Ağaçların arasından fark edilmesi zor olmayan parlak kırmızı bir ceket giyiyor. Beklentiyle dolup taşarak, içinde ekipmanımın geri kalanının bulunduğu çantamı kapıyorum, ipi içine sokuyorum, kamyonetimden atlıyorum ve onu takip etmeye başlıyorum.

Yürümek ereksiyonumun her adımda canımı acıtmayacak kadar azalmasını sağlıyor. Ama Penelope'yle aramdaki mesafeye rağmen, yokuş yukarı adım atarken kalçalarının sallanışını ve kıcını izlemek bile şehvetimi körüklüyor.

Küçük bir açıklığa ulaştığında Penelope durdu. Geri döneceğini tahmin ediyorum ve kendimi gizlemek için bir ağacın arkasına geçiyorum. Bugün kamuflaj giyiyorum, bu yüzden bu mesafeden beni görmemiş olma ihtimali çok yüksek. Ama yine de tedbirli davranabilirim.

Şimdilik.

Bir süre sonra bagajın arkasından geri kayıyorum ve takibime devam ediyorum. Aramızda epey bir mesafe var ve tek yapmak istediğim arayı kapatmak. Ama zaman doğru değil. Henüz değil.

Ama yakında.

Burada tek başına ne yapıyorsun Penelope? Tehlikeli olduğunu bilmiyor musun? Dışarıda yırtıcılar var.

Burada.

Yürüyüş yapmak bu züppelerin sandığı gibi güvenli bir şey değil Penelope. Burası vahşi doğa. Burada yaralanabilirsin. Etrafta senin gibi güzel bir genç kızın yollarına çıkmasını bekleyen bir sürü sapık olduğuna da şüphe yok.

Şansına bugün buradayım. O bunu bilmiyor olabilir ama ona bir şey olmasına asla izin vermeyeceğim.

Muhteşem prensesimi dağa kadar takip etmeye devam ederken doğru düzgün düşünemiyorum. Onun saf, masum, el değmemiş bedeninin benimkine bu kadar yakın olduğu düşüncesi kanımı kaynatıyor.

Ve şimdi burada yalnızız.

Yapayalnız, tatlım.

Arkama uzanıyorum ve sırt çantamın ağırlığını hissediyorum.

Evet. Her şey orada.

Tabii ki hiçbir şey unutmadım. Bunu aylardır planlıyordum. Ama şimdi bu gerçekleşmek üzere olduğuna göre, kesinlikle mükemmel gittiğinden emin olmak istiyorum.

Penelope park yerinden uzaklaşmaya devam ederken gözlerimi onun kalçalarından ayırmıyorum. Zamanın geldiğini fark ettiğimde bir saatten biraz fazla bir süredir yürüyorduk.

Artık dayanamıyorum.

Burada bizden başka kimse yok. Ona sahip çıkma zamanı.

Gömleğimi çıkarıyorum ve kaslarımı o kadar sert esnetiyorum ki sağ pazuma neredeyse kramp girecek. Kollarımı arkamda geriyorum, kalbim bir jet motoru gibi pompalanırken şişen ve dolan göğsümdeki gerginliği hissediyorum. Bükülmeleri gidermek için boynumu döndürüyorum ve kan akışını sağlamak için yumruklarımın her iki bacak kasıma da vuruyorum.

Çantamı yere bırakıp içine uzandım ve ipi buldum.

Sonra maskemi çıkarıyorum.

Mat siyah plastikten yapılmış ve yüzümü burundan yukarı doğru kaplıyor, dudaklarımı ve dişlerimi açıkta bırakıyor. Beni bir insanla dev bir kurdun karışımı gibi gösterecek.

Kendimi hazırlarken şehvetle dolup taşıyorum.

İşte bu kadar. İşte o an geldi. Bu 18 yaşındaki masum çocuk benim olmak üzere.

Maskeyi yüzüme geçiriyorum, ipimi alıyorum ve gözlerimi saplantıma dikiyorum.

Avım.

Vakit

geldi.

Ve sonra ona yaklaşmaya başladım.

PENELOPE

Evet, yürüyüş benim için kesinlikle bir rahatlama aracı. Anna beni yüzüstü bırakmaya devam etse bile bunu daha sık yapmalıyım. Başımı arkaya yatırıp derin derin nefes alıyorum ve ciğerlerimi temiz orman havasıyla dolduruyorum. Şehre döndüğümde, özellikle de çalışırken aldığım sürekli koku sağanağından çok hoş bir değişiklik. Kahve, sigara, ızgarada yanmış yemek. Ben bunlara alışkınım.

Ama burası, saf cenneti solumak gibi. Arabadan ayrılıp yürüyüşe başladığımdan beri muazzam bir rahatlama hissettim. Ciğerlerim temiz, sinüslerim açık ve kulağa ne kadar klişe gelse de doğaya daha yakın olduğumu hissediyorum.

Ve bu iyi bir şey!

Çantamı temiz ve kuru bir zemine bırakıp su şişemi çıkarıyorum. Küçük bir yudum alıyorum ama çok fazla değil, çünkü ormanda çömelmek zorunda kalmaktan mümkün olduğunca kaçınmak istiyorum.

Etrafıma bakıyorum. Anna ve ben daha önce de bu yoldan geçmiştik ve eminim ki o zaman bulduğumuz yere yak-

Şak!

Yüksek bir çatlama sesi dönüp arkama bakmama neden oluyor. Tabii ki orada hiçbir şey yoktu. Muhtemelen sadece bir dal düşmüştür ve bu hala alışmaya çalıştığım bir şey. Ormanın sesleri.

Gürültünün sürekli olduğu kasabaya kıyasla burası çok sessiz. Burada en ufak bir ses bile dikkatinizi çekebilir.

İç çekiyorum ve oturuyorum. Dün gece barda yaşadığım felaketi düşünmeden edemiyorum. Anna beni Mack'le tanıştırtırken ne düşünüyordu? Kimseyi asla terk etmem ama o aşağılık, iğrenç domuzdan uzaklaşmak zorundaydım.

Sırılsıklam parfüm sıktı, bir öğrenci derneği çocuğu gibi bana asıldı ve daha iki dakika önce tanışmış olmamıza rağmen kıcımlı yemekle ilgili bir şaka yapacak kadar taşaklı mıydı? İğrenç.

Anna daha sonra özür dilemek için beni aradı ama bu sadece işleri daha da kötüleştirdi. Mack'i üzerime saldığı için ona kızdım ve neden benim "alışılmadık" olduğumu bildiğini ima ettiğini sordum.

Anna bana cinsel fantezilerimiz hakkındaki özel konuşmalarımızdan birkaçını Todd'a sızdırmış olabileceğini ve Mack'e söyleyenin Todd olabileceğini söyledi.

Ondan sonra telefonu kapattım ve yatmaya gittim.

"Özel konuşmalar, Anna!" Su şişemi yerine koyarken iç çektim.

Sanırım daha azını beklememeliydim. Anna'nın koca bir ağız var ve erkek zevki benimkine hiç benzemiyor. Anna Todd'u baba göbeğı ve kocaman sakalı yüzünden seviyor. Şahsen, benim için hiçbir şey yapmıyor.

Yine de çoğu erkek benim için bir şey yapmıyor.

Belki de sorun benim. Belki de çok fazla ucubeyim ve bu yüzden hâlâ bekâr ve bakireyim. Ama tam olarak ne istediğimi bilen ve bunu bana verebilecek bir erkek istemek gerçekten o kadar saçma mı?

Şak!

Bir gürültü daha sıçramama neden oldu. Ama bu sefer kendimi kontrol ediyorum ve etrafımda çılgınca dönmüyorum.

Arkamdaki ayı saldırmaya hazırdı.

Ayı mı? Tabii ki ayı yok, Penelope!

Bu sefer sakinleştirici bir nefes alıyorum ve yavaşça dönüyorum. Ve gördüğüm şey kalbimin neredeyse boğazımdan fırlamasına neden oluyor.

Siyah maskeli, gömleksiz bir adam patikanın ortasında duruyor, sağ elinde bir ip bobini var. Ayı değil ama kurda benziyor.

O kadar şaşırdım ki çığlık bile atamıyorum.

Bir vücut geliştiricinin fiziğine sahip, kaslarla sarılmış. Delicesine kalın kollar, devasa genişlikte bir göğüs ve üzerinde çamaşır yıkayabilirmişsiniz gibi görünen karın kasları. Kirli bir kot pantolon ve eski koşu ayakkabıları giyiyor ve saldırmaya hazır bir yırtıcı gibi bana bakıyor.

Ve ben de avım.

Vücudumdan soğuk bir ürperti geçerken aynı zamanda yanaklarıma bir kızarıklığın sıcaklığı geliyor.

Yapabileceğim hiçbir şey olmadığını hemen anladım. Eğer bu adam bana zarar vermek istiyorsa, etrafta beni kurtaracak kimse yok. Burada tek başımayım.

Gözleri maskenin arkasında dar ve odaklanmış, ancak çenesini kaldırıp gülümseyerek, vahşice sivri köpek dişleriyle tamamlanmış bir dizi kusursuz beyaz dişi ortaya çıkarıyor.

Ve sonra konuşur.

"Merhaba

Penelope."

Koşmaya başladım. Çalılıklar ve otlar ayak bileklerimi ve ayaklarımı çekerken ormanda olabildiğince hızlı koşuyorum.

Çantamı atıyorum. Tek yapacağı beni yavaşlatmak.

Kalbim güm güm atıyor. Bacaklarımı daha hızlı hareket etmeye zorlamak için her şeyimi ortaya koyarken patlayacakmış gibi hissediyorum. Kayaların ve devrilmiş ağaç gövdelerinin üzerinden atlarken kaslarım yanıyor.

Arkamdaki maskeli adamın beni kovaladığını, durdurulamaz bir güç gibi ormanın içinde ilerlediğini ve yoluna çıkan her şeyi paramparça ettiğini duyuyorum.

Omzumun üzerinden geriye bakıyorum ve onun bana yaklaştığını görüyorum. Koşucu ya da bir tür atlet gibi hareket ediyor.

Nasıl kaçacağım?

Önümde, başka bir ağaca yaslanmış, yarı devrilmiş bir ağaç gövdesi görüyorum ve aklıma bir fikir geliyor. Ona doğru koşuyorum, etrafımda dönüyorum ve hızla tekmeleyerek yerinden oynatıyorum ve yamaçtan aşağı saldırganıma doğru yuvarlanmasını sağlıyorum.

Ama maskeli adam adımlarında bir aksama bile olmadan, tuzak girişiminin üzerinden atlayıp takibine devam ediyor.

Kahretsin!

Nefesim hızlı ve kısa geliyor, koşarken ve hayatım için koşarken ciğerlerimi yakan acı dolu nefesler. Bütün gün ayakta kalıp müşterilere hizmet ettiğim için kendime hep iyi durumda olduğumu söylerim ama böyle bir şeye hazırlıklı değildim.

Bocalamaya başladığımı hissediyorum, yokuş gittikçe dikleşirken kaslarım güçsüzleşiyor. Ama gidecek hiçbir yer yok. Burada sığınak yok. Bu yüzden yapabileceğim tek şeyi yapıyorum.

Koşmaya devam ediyorum.

Beni kovalayan adamın nefes alışlarını duyuyorum. Derin ve kontrollü. Bu efor onun için hiçbir şey. Vahşi bir hayvandan kaçmaya çalışıyor da olabilirim.

Solumdan akan suyun sesini duyuyorum ve takipçim aramızdaki mesafeyi kapatmaya devam ederken anında rotamı değiştiriyorum. Ses gittikçe yükseliyor ve ayaklarımın altındaki zemin kayalıklaşıyor, ta ki aniden ağaçların arasından bir uçurumun tepesine çıkıp aşağıdaki havuza dökülen büyük bir şelaleye bakana kadar.

Manzaranın yüksekliği bana hafif bir vertigo hissi veriyor.

Atlayamayacağım kadar yüksek olduğunu zaten biliyorum ama başka ne seçeneğim var ki? Eğer atlamazsam, arkamdaki adam beni yakalayacak. Elindeki ip bunun için değil mi? Ve beni yakaladığında bana ne yapacağını kim bilebilir?

İçime bir sıcaklık hücumu dolunca kalbim daha da hızlı çarpıyor ve omzumun üzerinden bakınca maskeli adamın ağaçların arasından çıktığını görüyorum.

Bu kadar. Başka seçenek kalmadı.

Uçuruma geri dönüyorum, suya bakıyorum ve atlıyorum.

Ayaklarım yerden kesilir kesilmez, bir çift demir kol belimi sarıyor ve beni havaya kaldırıyor.

"Oh, hayır bilmiyorsun."

Yere bastırılıp çılgınca çırpınırken ve çığlık atarken burnum erkek terinin kokusuyla doluyor.

Ama faydası yok. Maskeli adam devasa, gücü boyun eğmez ve sırtıma tek bir diz atarak beni kayalık zemine yapıştırıyor.

"Sakin ol Penelope," diye homurdanıyor, nefesi kulağımda sıcak. "Kıvrınma. Sadece o güzel tenini çizersin."

Adımı nereden biliyor?

Adam kollarımı tutup arkaya doğru iterken aniden bacaklarımın arasında bir karıncalanma hissi oluşuyor.

Şu anda mı?

Benim de yüzüm kızarıyor. Çoğu kız kaçırıldığında böyle mi tepki verir? Bundan şüpheliyim.

"Yardım edin!" Çığlık atıyorum ama ağzıma zorla sokulan bir bezle anında susturuluyorum. Boynumun arkasından bağlayarak çıkarmaya çalıştığım tüm sesleri bastırıyor.

Çıplak üst kısmından üzerime ter damlıyor. Sonra ipin bileklerime dolandığını hissediyorum.

"Bu işleri kolaylaştıracak," diyor adam. Kollarımı ve bacaklarımı bağlarken sesinde duyduğum zevk bu mu? Beni sırt üstü yatırırken ona bakıyorum.

Buradan bakınca bir deve bakıyor gibiyim. Dünyanın en alfa alfası gibi üzerime biniyor. Artık bilinçli olarak kontrol edemediğim gözlerim, bacaklarının arasındaki devasa çıkıntıya kadar onun v- inceliğini takip ediyor.

Pantolonu, altında sakladığı şeyin üzerine inerken uyarılmışlığı apaçık ortada. Bu adam beni istiyor ve şimdi bana sahip.

O da benim kim olduğumu biliyor.

Bu nasıl olabilir? Beni izliyor muydu? Beni takip mi ediyordu? Ve eğer öyleyse, ne kadar zamandır?

Eğiliyor ve burnumdan derin bir nefes daha alıyorum, vücudunun kokusunu ciğerlerimin derinliklerine gömüyorum. Feromonları çok güçlü. Bu adamın testosteron seviyesi çok yüksek olmalı.

Ceketimin fermuarına uzanıp onu aşağı çekerek altındaki askılı bluzumu ortaya çıkarırken sırtım sert taşa çarpıyor.

"Tanrım, şu şımarık genç göğüslere bak. Gerçekten de hayal ettiğimden çok daha güzelsin."

Bacaklarımın arasındaki karıncalanma yeni zirvelere yükseliyor. Artık el ve ayak parmaklarım bile sıcak. Aşağı uzanıp tek koluyla beni kaldırıp omzunun üzerinden hiçbir ağırlığım yokmuş gibi kaldırırken ne yapacağımı bilemiyorum.

"Eğlenceli bir kovalamacaydı Pen," diyor, sesi alçak ve baslı. "Şimdi benimle geliyorsun."

HAWK

Eski bir üniversite uzun mesafe koşucusu olmak birçok şeyle kutsanmış olduğum anlamına geliyor. Öncelikle, formda kalmamı ve sağlıklı olmamı sağlayan iyi alışkanlıklarım var. Ama daha da önemlisi, güzel takıntım Penelope'yi kovalamak için gereken yeteneğe sahibim.

Onu uzun zamandır uzaktan izliyordum. Ve şimdi, omzumun üzerinde, çaresiz bir yavru koyun gibi bağlı olması... bir rüyanın gerçekleşmesi gibi.

Onu izlediğim onca zaman boyunca, yanından geçerken onu daha iyi görebilmek için boyunlarını büken erkekler gördüm. İş yerindeki müşterilerinin masalarının önünden geçerken kıcını incelediklerini gördüm ve gözlerini benim olan şeyden uzak tutmak için oraya girip yüzlerini kırmaktan kendimi alıkoymak zorunda kaldım.

Şimdi gülümsemekten kendimi alamıyorum çünkü kollarımda bu masum güzellik var. Hiçbir erkek Penelope'ye dokunamayacak. Ben hala nefes aldığım sürece.

Onu bu pozisyonda taşımak, değerli kalçalarının yanağıma bastırılması anlamına geliyor ve her nefes alışımda amının kokusundan nefis bir koku alıyorum.

Etkisi uyuşturucu gibi. Doyamıyorum.

Koku o kadar mükemmel ki sanki sadece benim için tasarlanmış ve ben dağa tırmanırken aletimin kotumun altında pompalanmasına ve kabarmasına neden oluyor.

Tek bir kız nasıl bu kadar mükemmel olabilir?

Yine de Penelope'nin hakkını vermeliyim. Nasıl kaçacağını iyi biliyor. Denediği o küçük düşme tuzağıyla beni durdurabileceğini bile düşündü, ama kabul edelim, benden asla kaçamayacaktı.

Bir çoban köpeği gibi, alışkın olduğu yürüyüş parkurlarından uzaklaşana kadar rotamı hafifçe değiştirerek, geri çekilerek ve tekrar ilerleyerek onu ormanda güttüm. Uçurumdan suya atlamayı düşünmesini hiç beklemiyordum ama sanırım tahmin ettiğimden çok daha ciddi bir kız.

Bu hoşuma gitti.

Onun için planladığım şeyi çok daha eğlenceli hale getirecek.

Aletim gittikçe kalınlaşarak yükseliş hızımı engelliyor. Penelope sudan çıkmış balık gibi çırpınmaya başladığında daha da şişiyorum, ağzına bağladığım tıkaça boş yere çığlık atıyor.

"Dur!" Havlıyorum. Durmuyor. Noktayı eve götürme zamanı.

Penelope'yi sırt üstü yatırdım ve üzerine eğildim. Kıvrım kıvrım kıvrıyor, sanki benden kurtulabileceğini sanıyormuş gibi yeri tekmeliyor. Bir süre onu izliyorum, coşkusuna hayranlıkla bakıyorum, göğüslerinin zıplamasını izliyorum.

Askısının üst kısmı biraz aşağı inmiş, geniş göğüs dekoltesini ortaya çıkarmış. Sol göğsü neredeyse düşmek üzere ve bu manzara her ne kadar hoşuma gitse de, bu şekilde mücadele etmeye devam edemez. Sonunda sadece kendine zarar verecek.

Onu bacağından tutup sıkıyorum, sonra kemerimdeki kınından bıçağımı çıkarıyorum. Bıçağı görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. Bıçağı bir o yana bir bu yana çevirerek güneşin parıltısının yüzünde gezinmesine neden oluyorum.

"Bu bıçağı görüyor musun?" Ona sordum. "Şimdi bu bıçağı bağlarını kesmek için kullanabilirim ya da seni kesmek için kullanabilirim. Hangisini tercih edersin?"

Penelope anında hareket etmeyi bırakır. "Aferin kızıma."

Onu omzuma alıp ormanda ilerlemeye devam ederken bu kez hiç kıpırdamıyor.

Penelope'nin küçücük bir beli var ve teni benim sert, nasırlı ellerime kıyasla çok yumuşak. Vücudunun koluma verdiği sıcaklık beni çıldırtıyor.

Onu taşımaya devam ederken, mümkün olduğunu düşündüğüm her şeyin ötesinde ateşlendim. Ve hedefime yaklaştıkça, ona olan şehvetim neredeyse zirveye ulaşıyor.

Ağaçların arasından kulübemi görmem uzun sürmedi.

"İşte geldik." Gülümsüyorum ve Penelope'nin başını kaldırıp yukarı bakmasına neden oluyorum. Ahşap kulübeyi görünce çaresiz bir çığlık attı ama ağzındaki tıkaç onu yuttu.

Ön verandaya çıkarken basamaklar gıcırıyor, sonra cebimdeki anahtarla kapının kilidini açıp içeri giriyorum.

Kapıyı arkamdan tekmeleyip doğrudan yatak odasına girdiğimde Penelope bir kez daha bana karşı kıvranmaya başlıyor.

"Ne düşünüyordun Penelope?" Onu yatağa yatırıp o güzel, korkmuş gözleriyle odayı taramasını izlerken soruyorum. "Ormanda tek başına böyle seksi görünmeyi mi?"

Gözlerimi onun cennet gibi vücudunda gezdiriyorum. Dolgun gözyaşı damlası memeleri neredeyse askılı bluzundan dışarı taşıyor ve kalçaları o kadar görkemli ve geniş ki onu çiftleştirme düşünceleri aklımı işgal ediyor.

Kahretsin, kontrolümü kaybetmeye başlıyorum.

Saçındaki şampuanın kokusunu alabileceğim kadar yakınına eğilip gömleğinin askılarını omuzlarından aşağıya doğru çekiyorum. O şeyi hemen yırtıp atmak istiyorum ama bu çok kaba olurdu. O zaman değiştirmek zorunda kalırdı.

Bunun yerine yakasını çekiştirerek göğüslerinin ipeksi pürüzsüzlükteki tenini daha fazla ortaya çıkarıyorum.

Tanrım, bu kız seksiliğin tanımı.

"Beklediğin tüm erkeklerin seni becermek istediğini biliyorsun, değil mi?" Ona soruyorum. Bana bakarken gözleri dehşetle doluyor ama gözlerinde başka bir şey de var.

"Değil mi?" Ona baskı yapıyorum.

Tereddüt ediyor, cevap vermek istemiyor.

Anlıyorum. Kadınlar, erkeklerin onları istediğini bildiklerini itiraf etmekten asla hoşlanmazlar.

"İtiraf et Penelope." Muhteşem göğüslerinin ortaya çıkmasına izin verecek kadar askılı üstünü aşağı çekerken gülümsüyorum. Çok yumuşak ama çok sıkı, mükemmel şekillerini koruyorlar.

Küçük pembe meme uçları da sertleşti, bu da bana olan arzusunu gösteriyor.

Beni istiyor. Artık saklayamıyor.

"O adamların hepsinin seni becermek istediğini biliyorsun, değil mi?" Tekrar ediyorum.

Penelope sadece bana bakıyor.

Sikim kotumun altında çığlık atıyor. Oraya sıkışmış olmanın acısı dayanılmaz hale geliyor.

"İtiraf et!" Homurdanıyorum.

Gözleri açılıyor, başını sallıyor ve bir onaylama iniltisi çıkarıyor. Ben de gülümsüyorum.

"Tabii ki biliyorsun."

Doğrudum ve hızlı bir hareketle fermuarımın düğmelerini açtım. Devasa şişkinliğim ortaya çıkıyor, boxer-sortlarım tarafından zar zor tutuluyor.

"Bak o vücutla bana ne yaptın..." Elimi yavaşça kalçalarında gezdiriyorum, bu da onun altımda yatakta dönmesine neden oluyor. "Bu bacaklar... bu muhteşem kık..." Streç pantolonunun üzerinden sağ yanağını avuçlayarak devam ediyorum. "Bu kusursuz göğüsler... Sende tek bir kusur bile yok, güzelim."

Ereksiyonum şiddetleniyor. Penelope'nin yüzü kızarmış ve taşınabilir bir uzay ısıtıcısı gibi ısı pompalıyor. Ve

Bacaklarını birbirine bastırmış olmasına rağmen, benim için sırlıslıkam olduğunu zaten biliyorum.

Dudaklarımı yalıyorum.

Onun tadına bakmalıyım. Ona sahip olmalıyım. Bir saniye daha bekleyemem.

Aşağı uzanarak pantolonunun belinden tutup ayak bileklerine kadar çekiyorum ve altındaki masum beyaz külotu ortaya çıkarıyorum.

Penelope, bacaklarını ayırmaya zorladığımda çaresiz bir inilti çıkarıyor ve benim için uyarıldığını gösteren sevimli küçük ıslak noktayı ortaya çıkarıyor.

Tanrım, ne kadar seksi olduğuna bak. Tüm o kıvranma ve kavgaya rağmen beni istiyor. Bana ihtiyacı var. Vücudu açıkça bana bunu söylüyor.

Ve neden bunu sevmesin ki? Tam da ihtiyacı olan şey.

Külotumu aşağı kaydırıp şişmiş ereksiyonumu serbest bırakıyorum.

İşte bu kadar. Bağımlılığımın doruk noktası. Saplantımın. Bu, sonunda arzuladığım şeyi elde ettiğim an.

Hayır, bekle. Bu, sonunda ne olduğunu anladığımız an. can atıyorduk.

"Bak beni ne kadar çok istiyorsun," diye fısıldıyorum parmaklarımı onun tümseğine bastırıp külotunun ince kumaşı üzerinden ona masaj yaparken. Penelope külotunu kenara çekip parıldayan hazinesini ortaya çıkardığımda inliyor.

Aminin dudakları arzusuyla kayganlaşıyor. Daha fazla ısınmaya ihtiyacı yok. Gitmeye hazır.

Eğildim ve dilimi sırlıslıkam vadisinde gezdirdim. Suları nefis ve ben onu yalarken dudaklarımı kaplıyor, sırtının yataktan kalkmasına neden oluyor, ağzındaki tıkaç tarafından yakalanmadan önce boğazından bariz bir zevk iniltisi kaçıyor.

Onun amını saatlerce yemek isterdim, o kadar çok orgazm yaşattırdım ki doğru düzgün düşünemezdi bile. Ama daha fazla dayanamıyorum. Dayanamıyorum.

Onun içinde olmalıyım.

"Kendini hazırla Penelope," diye homurdanarak onun üstüne çıktım ve sikimin ucunu girişine bastırdım. "Bakire olduğunu biliyorum, bu yüzden biraz acıtabilir."

Sonra sikimi içine soktum.

PENELOPE

BAŞIM DÖNMeye DEVAM EDERKEN, beni esir alan kişinin içime girdiğini hissettiğimde kalbim neredeyse göğsümden fırlayacaktı.

Çılgılığım tıkcım tarafından bastırılıyor ve iç duvarlarımın gerildiğini, onun inanılmaz çevresini yönetmek için genişlediğini hissediyorum. Gergin, damarlı inçlerinin her birinin içime doğru kaydığını hissediyorum. Sonra bir durma baskısı hissediyorum, ardından bir acı ve bir serbest bırakma geliyor.

Kızlık zarım! Artık bakire değilim.

"O senin kirazındı Penelope," diye homurdanıyor adam daha derine itmeye devam ederken. "Artık bana aitsin."

Beni ele geçirirken ona bakıyorum. Yüzünün büyük kısmı siyah maskenin ardında saklı ama dudaklarını yalarken ağzını görebiliyorum, bir zamanlar saf olan bedenimin ırzına geçmekten zevk alıyor.

"Tanrım, harika hissediyorsun," diye homurdanıyor ve daha sert itmeye başlıyor.

Sözlerinin beni kızdırdığını ve bana yaptığı şeyin de harika hissettirdiğini fark ettiğimde anında ağır bir suçluluk duygusuna kapılıyorum.

Vücudumun onu ne kadar tahrik ettiğini söyleyerek bana övgüler yağdırırken sözleri beni daha çok t a h r i k ediyor. O

Göğüslerime, kıcıma, bacaklarıma, yüzümün güzelliğine iltifat ediyor.

Ve o konuştukça ben daha da tahrik oluyorum... Hasta mıyım ben?

Doğrusu, o beni kovalarken zaten heyecanlanmaya başlamıştım. Onu arkamda dururken ilk gördüğümde bile - o kadar uzun, o kadar kaslı, o kadar dehşet vericiydi ki - içimde heyecan verici bir kıvılcım hissettim.

Ve sonra beni omzuna atıp hiçbir şey yokmuş gibi yokuş yukarı taşıdığına, iç gıcıklayıcı düşünceler zihnime yayılmaya başladı.

Ve ben onun için çoktan ıslanmıştım... Benim neyim var?

İtişlerinin hızını ve gücünü artırırken kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum, ama yapabileceğim hiçbir şey yok. Kalp atış hızım artmaya devam ediyor ve şimdiden orgazmımın hızla yaklaştığını hissedebiliyorum.

"Amcığın sikime daha sıkı yapışıyor," diye fısıldıyor. "Bunu seviyorsun, Penelope. Karşı koyma. Benim için gel."

Bu kadar yeter.

Uçurumun kenarından uçuyorum.

Büyük bir doruk noktası, yatakta yalnız yatarken kendime verdiğim her şeyden daha büyük bir güçle beni eziyor. Tüm vücudum titriyor ve çekirdeğime kadar sarsılıyor, inanılmaz mutluluk duyguları basamaklı okyanus dalgaları gibi beni süpürüyor.

Ağzımın içinde inliyorum, bağlarımın bileklerimin ve ayak bileklerimin derisini ısırdığını hissediyorum ve hayatımın en yoğun, inanılmaz cinsel anını yaşarken çılgınca eğiliyorum.

"İşte böyle. Aferin Penelope. Bunu seviyorsun, değil mi?"

Evet!

Aşağı inmeye başladığımda ona bağırmak istediğim şey buydu. Ama aynı zamanda kendi yozlaşmışlığımı da inkâr etmek istiyorum, bu yüzden başımı şiddetle sallıyorum, bu da onun sadece gülümsemesine neden oluyor.

"Yalan söyleme. Biliyorum."

Bu doğru değil. Bundan zevk almamalıyım.

Ama kendimi kandıramam.

Beni kaçıran bu adam tarafından alıkonulmak ve tecavüze uğramak olağanüstü. İnanılmaz heyecan verici. Bunda çok hayvani bir şey var, sanki ben kızıışmış bir dişiyim, beni almak, çiftleştirmek ve eşi yapmak isteyen bir erkek tarafından acımasızca takip ediliyorum.

Bu tam vahşilikle şehvet duymak akıl almaz derecede ateşli.

Sonrasında bildiğim tek şey, maskeli adam devasa erkekliğini içimden çıkarırken bir boşluk ve kayıp hissine kapıldığım. Kalçalarımı kavlıyor ve yüzüstü yatmam için beni kolayca ters çeviriyor.

Bu kayıp hissi, sikini tekrar içime sokmasıyla anında giderildi. Ve bu sefer, bu açıdan, sanki karnıma doğru mızrak saplayacakmış gibi.

Oh, Tanrım merhamet et. Yine o noktaya gelmeye başladım bile.

Kalçalarımı yukarı kaldırıyor, böylece kığım havaya kalkıyor, sonra sağ yanağıma istemsizce irkilmeme neden olacak kadar sert bir şaplak atıyor. Saf şok ve beklenmedik acı sarsıntısı bir şekilde hızlandırıcı gibi davranıyor, beni zaten örümcek ağındaki bir sinek gibi yakalamış olan tarifsiz zevk duygularını artırıyor. Ve daha yeni boşalmış olmama rağmen, raydan çıkmaya hazır bir tren gibi üzerime gelen başka bir orgazm hissediyorum.

"Kukun beni seviyor. Ben seni sikerken dudakların sikimi kavlıyor," diye homurdanıyor adam.

Aman Tanrım! Kadınlar kendileriyle edepsiz konuşması için bu adama yüklü miktarda para öderlerdi. Bir servet kazanabilirdi. "Orada taze bir bakire deliği var."

Hâlâ son orgazmımın etkisiyle titriyorum ama yine de devam eden övgüleri beni teşvik etmeye devam ediyor.

Buna kendim bile inanamıyorken, tekrar yola çıktım.

Bir sonraki orgazmım beni ilkinden daha sert sarsıyor ve dizlerimin altımdan çökmesine neden oluyor. Yüzüstü düştüm.

Ama beni esir alan kişi üstüme çöküyor ve sikini damlayan deliğimin derinliklerine gömüyor.

Ucu serviksime mi sürtünüyor?

"O amcığın sikimin üzerine geldiğini hissetmeye bayılıyorum," diye homurdanıyor.

Karın kaslarım geriliyor ve ben onun şişkin gövdesinin her tarafına boşalırken inilti üstüne inilti çıkarıyorum. Vuruşunu kesiyor ve gidebildiği kadar derine iniyor, ıslak kıvrımlarım onun üzerinde kasılırken içimde kızışıyor.

"Evet, işte iyi bir kız," diye fısıldıyor onaylayarak. "Sen gerçekten küçük bir ucubesin Penelope. Benimle tanıştığın için şanslısın."

Orgazmım, tarım arazilerini çiğneyen büyük bir kasırga gibi tüm mantıklı düşünceleri zihnimden süpürürken, onun sözlerini algılayamıyorum bile.

Daha fazla dayanamayana kadar yumruklarımı sıkıyorum, sonra kendime gelmeye başladığımda uzun, coşkulu bir nefes veriyorum.

Bu doğru değil.

Bunu sevmemeliyim.

Bu adam beni takip etti, kovaladı, kaçırdı ve şimdi de bekaretimi aldı, ama yine de ondan şiddetle tahrik oldum ve az önce onun sikiyle iki kez boşaldım.

Orgazmımın artçı sarsıntısı beni vuruyor ve vücudumun seğirmesine neden oluyor. Beni kaçıran kişi tatmin edici bir inilti çıkarıyor ve beni yan yatırıyor.

"Şu kıvrımlara bak. Biri seni mermerden yontmalı, muhteşem. İşte bu kadar güzelsin."

Benimle böyle konuşmayı kes, ona bağırarak istiyorum. Yoksa istiyor muyum?

Belki de bu sadece benim suçluluk duygumun konuşmasıdır. Belki de istediğimin bu olduğunu kabul etmem gerekiyordur, ben böyle bir kızım.

Eğer öyleyse, bunun nesi yanlış?

Beni tahrik eden şeylerden utanmalı mıyım?

Maskeli adam uzun, kasıtlı vuruşlarla içime girmeye devam ediyor, sonra yanaklarımdan birini tutuyor ve

beni açıyor ve tüm aksiyonu daha iyi görmesini sağlıyor. Her şeyi gördüğünde uzun ve sert bir şekilde inliyor.

"Tanrım, göt deliğin bile çok tatlı," diyerek yüzümün alev alev kızarmasına neden oluyor. "Onu da becerebilirim, biliyor musun?"

Vücudum geriliyor ve ona dönüp bakıyorum, dağınık saçlarım görüşü engelliyor. Ama o mükemmel beyaz dişleri ve keskin köpek dişleriyle bana gülümsediğini görebiliyorum.

"Ama yapmayacağım. Her seferinde bir şey, Pen. Ayrıca, sana vermek istediğim çok özel bir şey var ve sanırım bunun ne olduğunu biliyorsun."

Bacaklarımın arasında başlayan karıncalanma hissi şimdi yayılıyor ve tüm vücudumu kaplıyor. Sanki baloncuklarla dolu, parıltılı, sıcak bir havuzda sürükleniyorum.

Uzanıp göğsümü biraz acıtacak kadar sert sıkıyor.

Nedense bu her hissi güçlendiriyor ve sinirlerimi ateşliyor. İnliyorum, salyalarımın ağzımın kenarlarından yatağa aktığını hissediyorum.

Evde olsaydım şimdiye bayılmışımdı. Arka arkaya iki orgazm mı? Evet, bu biraz uyku gerektirir.

Ama burada, bu adamın pençesinde, kontrolüm sıfır. Ve beni dövmeye devam ederken, bacaklarımın arasında yeniden bir his oluştuğunu hissediyorum.

Bir tane daha mı? İmkansız!

O kadar büyük ki. Boyutuna uyum sağlamak için beni ne kadar gerdiği canımı yakıyor, ama hissettiğim her rahatsızlık ya zevkle yıkıyor ya da beni saran mutluluğu güçlendiriyor. Acı ve zevkin mükemmel bir karışımı.

"Seni bütün gün becermek isterdim Penelope," diye homurdanıyor. "Ama artık kendimi tutamıyorum. İçine boşalacağım."

Panik göğsümü sıkıyor ama tepki verecek zamanım yok.

Aleti esniyor ve içime sıcak, yapışkan bir sıvı fışkırıyor. Panik içgüdülerim anında

Üçüncü orgazmım, kafama on tonluk bir tuğla gibi çarptı.

Ağzım tıkalı olmasaydı bile, gerçek anlamda ayırt edilebilir sesler çıkaramazdım. Vücudum kendi kendine kasılırken her tarafıma salya akıttığım için bu adamın duyacağı tek şey anlaşılmaz inlemeler olacaktı.

İçime boşalıyor - daha fazla, daha fazla ve daha fazla, ta ki dölünün içimden çıkıp kalçalarım, kıcıma ve yorganın üzerine damladığını hissedene kadar.

Bundan kesinlikle dehşete düşmeli ve iğrenmeliyim. Bir yabancı içime giriyor ve ben de onunla geliyorum!

Yine de tüm bunlar beni daha çok tahrik ediyor.

"Siktir!" diye homurdanıyor, vücudunun tüm ağırlığını üstüme bastırıyor ve sikini mümkün olduğunu hiç düşünmediğim kadar derine gömüyor. O kadar dolgun, o kadar kalın ve o kadar şişmiş ki sanki bir yumruğu ve ön kolu beni patlatmakla tehdit ediyor.

Bir süre üzerimde yatıyor, burnumu kokusuyla dolduruyor, vücudundan gelen sıcaklık beni aşırı ısıtmakla tehdit ediyor. Vücudundan üzerime düşen ter beni iğrendirmeli ama iğrendirmiyor. Aslında, hoşuma gidiyor. İlkel bir koku. Vahşi.

Bu bana, bu adamın beni almaktan gerçekten kendini alıkoyamadığının bir işareti gibi geldi. Vahşi bir hayvan gibi beni gördü, kovaladı ve aldı. Ve hiç tereddüt etmeden, sanki mantıklı bir düşünceyle değil de saf bir içgüdüyle hareket ediyormuş gibi beni yetiştirdi.

Tanrım, ya hamile kalırsam?

İçimden kayarak çıkarken inliyorum ve ayağa kalkıp kot pantolonunu tekmeleyerek çırılçıplak odanın içinde ilerlerken ona bakıyorum.

Uzun boylu, kaslı, çıplak vücudu terden parlıyor ve kocaman göğsü aldığı her derin nefeste inip kalkıyor.

"Sana biraz su getireyim." Dönüp odadan çıktı, bana kaslı sırtını ve kaslı vücudunu gösterdi.

kalçalar ve bacaklar.

Tanrım, Adonis'in vücut şeklinden bahsediyoruz.

Birkaç dakika sonra geri dönüyor ve yanımdaki komodinin üzerine koyduğu bardaktan bir yudum alıyor.

"Sanırım bunu içmek için bağlarının çözülmesi gerekecek." Gülümsüyor ve bileğimdeki bağları hızla çözüyor. Ayak bileklerimi bile çözdü.

Özgürlük beklenmedik, neredeyse istenmeyen bir his.

Tamamen onun kontrolü altındaydım. Şimdi ne yapacağım?

Tıkacımı açıp ağzımdan çıkarıyor ve beni şelale manzarasında yakaladığından beri ilk derin nefesimi almama izin veriyor. O heyecan verici seans sırasında aslında hiçbir şey yapmamıştım ama yine de maraton koşmuş gibi nefes nefese kalmıştım.

"Al," dedi ve suyu bana uzattı.

"Teşekkür ederim," diye fısıldamayı başarıyorum ondan suyu alırken. Suyun tadı serin ve berrak -muhtemelen kaynak suyu, eğer

Tahmin etmeliydim. Yarısını yudumladıktan sonra bardağı kenara koyuyorum.

Tavrındaki değişim dramatikti. Birkaç dakika önce vahşi bir güçtü, şehvetinden başka hiçbir şey onu yönlendirmiyordu. Şimdi mükemmel bir beyefendi gibi davranıyor.

Ve hala maskesini takıyor.

Kukum bacaklarımın arasında neredeyse acı verici bir şekilde zonkluyor. Meme uçlarım çok sert ve şişmiş durumda ve şehvet dolu onayıyla beni tokatladığı yerin kıcımdaki acısını hala hissedebiliyorum.

Gözlerim seyrek bir şekilde dekore edilmiş odada dolaşıyor, ta ki onu görene kadar: bıçağı pantolonunun yanında yerde yatıyor.

Yüze soğuk su çarpmak gibi.

Ne düşünüyorum ben? Onunla burada böyle kalamam!

Bu adamın kim olduğunu kim biliyor? Buradan çıkmam lazım! Beni buraya getirdikten sonra öylece gitmeme izin vermesine imkan yok.

Burası. Eğer onu ihbar edecek olsaydım, bu polislere kim olduğunu bulmaları için yeterli bir ipucu olurdu.

"Tanrım, Penelope," diyor, yanımdaki yatağa oturmak için hareket ediyor. "Çok seksisin-"

Kalan tüm gücümle tekme atıp topuğumu doğrudan karnına indirdiğimde karın kasları topuğuma karşı demir gibi hissediyor. Ayağa fırladığımda nefes nefese kaldığını duydum.

Sonra kapıdan çıktım ve arabama nasıl geri döneceğime dair hiçbir fikrim olmadan ormanda çırılçıplak koşmaya başladım.

Başım büyük belada.

HAWK

İKİ AY ÖNCE.

SONUNDA BAŞARDIM. Her zaman sahip olmayı hayal ettiğim dağ kulübesi nihayet benim oldu.

Elbette, tüm paramla şu anda sahip olduğum on binlerce dönümlük arazinin herhangi birine yepyeni modern bir ev inşa edebilirdim, ama bunun eğlencesi nerede olurdu? Eğlence restorasyonda, yani ellerinizle çalışmakta. Ve başlamak için sabırsızlanıyorum.

Ama şu anda sadece ormanda yürüyüşe çıkıyorum - buralarda yaşayan insanların deyimiyle bir yürüyüş. Bana göre bu sadece iyi bir egzersiz yapmak için ormanda yürümek. Yanımda süslü bir sırt çantası, UV ışıklı temizleyicisi olan son moda bir termos ya da Instagram'da yayınlayabileceğim sevimli selfie'ler çekebileceğim bir telefon yok.

Yanımda sadece güvenilir deri botlarım, kot pantolonum ve kaybolmama izin vermeyecek iyi bir yön duygusu var.

Ciğerlerimi temiz bahar havasıyla doldurup yola koyuluyorum, yokuş aşağı hızla yürüyorum, önümüzdeki gün için enerji ve canlılıkla doluyorum.

Satın aldığım kulübenin bulunduğu arazi, insanların yürüyüş yapmayı sevdiği bir doğa koruma alanına bitişik, ama ben yeterince uzaktayım.

Birileriyle karşılaşacağımdan şüpheliyim. Gerçekten ciddi yürüyüşçüler olmalılar ve bir sonraki adımda nereye gideceklerini bilmelerini sağlayan değerli izlerini bırakma konusunda hiç endişelenmemeliler.

Ancak birkaç dakika yürüdükten sonra batıdan gelen kadın seslerine benzer sesler duyuyorum. Sesleri yükselmiş, endişeli, ben de rotamı o yöne çeviriyorum. Kim bilir, belki birinin başı derttedir ve eğer yardım edebileceksem, neden etmeyeyim?

Elbette, birkaç dakika sonra, iki kız görüyorum - görünüşlerine bakılırsa gençler - bir kağıt haritaya bakıyorlar. Biri esmer, diğeri sarışın. Buradan bile esmer olanın muhteşem olduğunu görebiliyorum. Hareketleri kıvrak, uzun bacakları ve yontulmuş poposu anında gözüme çarpıyor.

Sarışın olan biraz daha kısıdır ve güzel olmasına rağmen arkadaşının yanında bir hiçtir.

Esmer beni büyüledi. Bu mesafeden bile, yürüyüş yapmayı seven ama aynı zamanda arkadaşlığı seven ve yalnız kalmak istemeyen, bu yüzden yanında bir insan arkadaş getiren şehvetli bir tanrıçaya rastladığımı hissediyorum.

Yaklaştıkça, birbirleriyle tartıştıklarını, haritayı işaret ettiklerini, yüzlerinde sinirli bir ifade olduğunu görebiliyorum.

Evet. Kayboldular.

Biraz tartıştıktan sonra sarışın, açıkça sinirli bir şekilde çantasını bırakır ve kendini çalıların arasına bırakır. Arkadaşı esmer tanrıça da açıkça üzgündür, ancak çantasını çıkarıp otururken kendini çok daha iyi kontrol etmektedir.

Ağaçların arasından onları izliyorum, iki kız sessizlik içinde otururken ormanın sesinden başka bir şey duymadığım için kalbim kulaklarımda hızla çarpıyor.

Burada ne yapıyorlar?

Arazime girdiklerini ve artık başladıkları koruma alanının sınırları içinde olmadıklarını fark ettiklerinde şok olacaklarına bahse girerim.

Esmer kadın kollarını başının üzerine uzatarak ceketinin ve gömleğinin bana biraz tenini gösterecek kadar yukarı kalkmasına neden oluyor. Karnı yumuşak ve düz, beli ince. Aletim pantolonumun altında şişmeye başladığında onu çıplak olarak hayal etmeye başladım bile.

Yaklaşmam lazım.

Dikkatlice, sessizce iki kıza doğru ilerliyorum, gürültü yapmamaya ve ikisi tarafından da görülmemeye dikkat ediyorum. Bir süre sonra birbirlerine ne söylediklerini anlayabiliyorum.

"Neye ihtiyacımız var biliyor musun?" der esmer olan. "Ne?" diye yanıtlar sarışın.

"Bizi kurtaracak büyük bir adam." Esmer olan gülüyor ama sarışın kaşlarını çatıyor. "Ciddiyim! Todd hiç böyle patikalardan uzaklaşıp kaybolur muydu?"

"Todd mu?" diye alay eder sarışın. "Sana Todd hakkında bir şey söyleyeyim..." Sesi azalıyor ve başını sallıyor. "Boş ver."

Ama arkadaşının buna hiç niyeti yok. Ona baskı yapıyor. "Anna! Ne söylemek üzereydin?"

Demek sarışının adı Anna.

"Penelope, keser misin şunu!" diye cevap veriyor. Yüzünde kızgın bir ifade var ama belli ki gülmemek için kendini zor tutuyor.

Ve esmer tanrıça, muhteşem olan, onun adı Penelope.

Bu isim aklıma kazındı.

Burada oturup bir tür sapık gibi ormanın içinden onları izlememeliyim, ama kendime engel olamıyorum. Sanki görünmez bir güç beni Penelope'ye doğru çekiyor. Onun güzelliği beni büyülüyor. Sanırım bu, insanların bir müzeye gidip güzel bir tabloya baktıklarında hissettiklerine benziyor.

Gözlerimi bu mükemmel dişi örnekten alamıyorum.

"Tamam," diyor Anna, eğilerek. "Ama bunu sana söylediğimi Todd'a söyleyemezsin, tamam mı? Ya da bu konuda başka birine!"

"Yemin ederim," diye yanıtlıyor Penelope.

"Tamam." Anna derin bir nefes alır ve sanki birileri onları duyabilirmiş gibi etrafına bakınır.

"Sakin ol, Anna. Burada seni kim duyacak?" Anna gülümser ve başını sallar. "Doğru."

Oh, sizi saf kızlar. Keşke bilseydiniz.

"Dökül bakalım!"

"Tamam," diyor Anna derin bir nefes alarak. "Todd dün gece onunla yatıp yatmayacağımı sordu."

Gülmemek için ağzımın içini ısırarak zorunda kalıyorum. Penelope'nin çenesi düşüyor ama arkadaşını utandırmamaya çalışarak hemen toparlanıyor.

"Takmak mı? Yani... straponla mı?"

Anna avuçlarının içine eğilir. "Evet. Bana prostat uyarımı yüzünden birçok erkeğin buna ilgi duyduğunu söyledi. Ama ben yapabilir miyim bilmiyorum..."

"Evet, biraz baskın."

"Değil mi?" Anna'nın sesi bıkkın geliyor. "Sanırım ondan ayrılmak zorunda kalabilirim."

"Hayır, hayır. Ondan ayrılma!" Penelope itiraz ediyor. "İnsanlar her türlü şeyden hoşlanır. Ve senin de hoşlanmıyor olman tüm ilişkinizi bitirmen gerektiği anlamına gelmez."

Bu inanılmaz sohbeti dinlemeye devam ederken gülmemek için elimden geleni yapıyorum.

"Bu doğru mu?" Anna birden ilgisini çekerek cevap verir.

"Peki sen ne tür şeylerden hoşlanırsın Penelope? Bayan Masum."

Penelope tekrar gerinir, ama bu kez öne doğru eğilir ve sırtının alt kısmını ve tangasının iplerini ortaya çıkarır.

Bacaklarımın arasında şehvetin sıcak nabzını hissediyorum.

Tanrım, sanki burada olduğumu biliyor ve ona taşınmam için beni kasıtlı olarak kışkırtıyor.

Anna'ya, "Pekâlâ, sana söyleyeceğim," der. "Ama söz vermelisin-"

"Kimseye söylemeyeceğim, söz veriyorum. Git hadi."

Oh, Penelope. Neyi açıklamak üzeresin?

"Birkaç fantezim var," diyor yavaşça. "Ama en büyüğü maskeli bir adam tarafından ormanda kovalanmak olurdu."

"Ne?!" Anna'nın nefesi kesilir.

"Koşuyorum, koşuyorum, ama o benden daha büyük ve daha hızlı, bu yüzden beni yakalıyor ve sonra... gerisini biliyorsunuz."

Penelope omuz silkiyor, belli ki biraz utanmış.

Olmana gerek yok, hayatım.

Anna ona bakarken ağzı bir karış açık kalır. "Vay canına, bu çok vahşi!"

"I Biliyorum, değil mi?" Penelope kıkırdıyor. "I tahmin et av hayvanı gibi hissetmenin çok ateşli bir yanı var."

Anna güler ve işaret eder. "Ve tüm bunlar bir bakireden geliyor."

Bakire mi?

Bunu duyduğumda pantolonum sıkılaşıyor.

Önümdeki bu muhteşem küçük kız bakire mi? O güzel vücuduyla nasıl olabilir ki? Her yerden onu elde etmeye çalışan erkekler olmalı. Ve bugünlerde pek çok kız, bunun için çalışmayan herhangi bir pislik adama vermekte bir sorun görmüyor.

Belki de Penelope farklıdır ve saflığının kutsallığını haklı olarak anlar ve uzun vadede ona sadık kalacak ve onunla ilgilenecek bir erkeği hak ettiğini bilir.

Benim gibi biri.

Kendimi daha fazla tutamayarak gizlendiğim yerden çıktım ve kızlara doğru yürüdüm. İki de beni hemen duyuyor ve korkuyla ayağa fırlıyorlar.

"Merak etmeyin!" Ellerimi barışçıl bir şekilde uzatarak onları çabucak rahatlatıyorum. "Size zarar vermek için gelmedim. Benim adım

Hawk. Dışarıda yürüyordum ve siz iki kızın kaybolmuş gibi görüldüğünüzü fark etmeden edemedim."

Anna hızla Penelope'ye bakıyor ve sonra başını bana doğru sallıyor.

"Uh, hayır. Biz iyiyiz, teşekkürler!"

Gülümsüyorum. "Hadi ama, bana yalan söylemek zorunda değilsin. Eğer bu doğru olsaydı, yürüyüş için ayrılmış arazinin dışına çıkmazdınız. Bunu söylemekten nefret ediyorum ama siz ikiniz yoldan çıktınız."

Bu onları daha da endişelendiriyor gibi görünüyor, bu yüzden birkaç adım geri atıyorum ve arkamı dönüyormuş gibi yapıyorum.

"Hey, isterseniz yürüyüşüme devam edebilir ve sizi yalnız bırakabilirim. Ya da beni takip edebilirsiniz, ben de sizi dağdan aşağı indirebilirim. Sanırım herkesin kullandığı yere park ettiniz?"

Anna, "Teşekkürler ama sen bir seri katil olabilirsin," diye cevap verir. "Alınma ama."

"Ağaç Testeresi Katili mi?" Kıkırdayarak öneriyorum. "Dinle, ben sadece bir adamım. Beni takip ederseniz, sizi arabalarınıza geri götüreceğim. Eğer sizi daha rahat ettirecekse önünüzden yürüyebilirim."

Kızlar birbirlerine bakışarak gözleriyle iletişim kurarlar.

Penelope çok seksi. Kadınlara yürüyüş malzemeleri satan bir şirket için model olabilir ve satışları hızla artar.

"Tamam," diyor Penelope sonunda başını sallayarak. "Bana sadece bir şey söyle. Ve dürüst ol!"

"O da ne?"

"Sen ormandan çıkmadan hemen önce ne konuştuğumuzu duydun mu?"

Kızarıyor, bu da onu daha sevimli yapıyor.

Oh, Penelope. Fantezilerinden utanma. Hepimizin var.

"Hayır," diye yalan söyledim, başımı sallayarak. "Ben bir şey duymadım."

PENELOPE

Kulübeden koşarak uzaklaşırken, amım zonklıyor ve kalçalarımın aşağı döl damlıyor, KALBİM patlamak üzere. Ne yaptığım ya da az önce yaşadığım akıl almaz olaydan sonra neden koştuğum hakkında gerçekten hiçbir fikrim yok ama yapılacak en mantıklı şeyin buradan defolup gitmek olduğunu biliyorum.

Pek sayılmaz.

Mantıklı olan, o köhne kulübede başıma gelenlerin her saniyesinden zevk almamam olurdu. Beni kaçıran ve bıçakla tehdit eden bir adam beni üç kez orgazma mı ulaştırıyor? Bu nasıl mümkün olabilir?

Belki de rasyonellik burada var olamaz.

Şu anda bile, hayatım olabilecek bir şey için koşarken, zihnim az önce olanların yoğunluğu ve tutkusuyla dolu.

Üç orgazm mı?

Üç!

Ve hala etkilerini hissediyorum.

Basıma gelenler korkunçtu ama hoşuma gitti. Kesinlikle sevdim ve nedenini bilmiyorum.

Bu bir yalan. Nedenini biliyorum.

Benim fantezim.

Anna'ya burada birlikte kaybolduğumuzda, nereye gittiğimize dikkat etmeyi bırakıp kendi başımıza geri dönmek için gereken becerilere sahip olduğumuzu düşünerek işaretli patikalardan çıktığımızı anlatmıştım.

Takip edilme, yakalanma ve bana sahip olmak için yanıp tutuşan bir adamın avı olma fantezim. Bir şekilde hepsi gerçek oldu.

Ama nasıl?

Arkamda yüksek bir ses duyuyorum ve omzumun üzerinden arkama baktığımda maskeli adamın peşimde olduğunu görüyorum. Tamamen çıplak bir halde bana doğru koşuyor ve aramızdaki mesafeyi kapatıyor.

Bu sefer ondan kaçmamın imkanı yok.

Küçük bir derenin üzerinden atlıyorum ve diğer tarafa garip bir şekilde inerek düşmeme neden oluyorum. Kendimi yakalayıp yerden kalkarken ve ayağa kalkarken taş ve kum avuçlarıma baskı yapıyor. Ancak tekrar koşmaya başlayamadan, bir dizi demir kol etrafımı sarıyor ve beni mengene benzeri bir tutuşla yakalıyor.

Çıglık atmaya çalışıyorum ama adam elinin nasırlı avuç içiyle çıgıklarımı bastırıyor.

Burnumdan nefes alarak onun kokusunu içime çekiyorum; bu koku şimdi bana iyi bir kolonya gibi hoş ve tanıdık geliyor.

Bana neler oluyor? Aklımı mı kaybediyorum?

İçgüdülerim bana karşı koymamı söylüyor, bu yüzden ona karşı kıvranıyorum, ama bu tamamen boşuna. Beni bir ağacın gövdesine doğru bastırırken, her iki bileğimi tek eliyle bir arada tutarken gücü çok fazla.

Gücü inanılmaz. Doğanın gücü gibi.

"Bağırma Penelope!" diye homurdanıyor sertçe, elini yavaşça ağzımdan çekiyor. Bana söyleneni yapıyorum. Yapmazsam ne olacağını kimse bilemez.

Vücudu kızarmış, kasları gergin ve belirgin, cildini kaplayan parlak ter tabakasıyla daha da belirginleşmiş. Derisinin içinden damarlarını ve tonlanmış vücudunun gergin, kesik hatlarını görebiliyorum.

Karın kasları her kızı çıldırtacak kadar ince.

Şu anda neden bunu düşünüyorum? Nasıl kaçacağımı düşünmeliyim.

Ama tüm çabalarım rağmen, gözlerim bacaklarının arasından aşağı sarkan, bir yıkım topu gibi sallanan, ucundan küçük beyaz bir döl incisi damlayan devasa sikine takılıyor.

Doğurganlık ve vahşilik düşünceleri zihnimi istila ediyor. İçimde olduğu zamanki mutluluğa anında geri döndüğümde gıdıklanma hissi merkezime geri dönüyor. Buna karşı koyamıyorum.

Mantıklı beynim bana savaşmam için bağılıyor. Kaçmam için.

Ama ilkel yanım bu adam için şehvetle dolup taşıyor - kendimi ona teslim etmem için ölüyor. Tamamen ve isteyerek teslim olmak için.

Sanki iki Penelope'nin kendi içlerindeki savaşı gibi.

"Korkma," diyor, sesi her zamankinden daha yumuşak. Aslında rahatlatıcı, kar fırtınası sırasında sıcak bir battaniye gibi. "Şimdi maskemi çıkaracağım."

Yukarı uzandığında nabzım artıyor ve yüzünü ortaya çıkarmak için mat siyah örtüyü çıkardığında, bir anda bir duygu seli beni vuruyor. Sanki evrenin kendisi duruyor, Dünya dönmeyi bırakıyor ve ben donup kalıyorum.

"H-Hawk?"

Kelimelerim ağzımdan çıkarken ancak fısıltı halindeydi. Gülümsüyor, başını sallıyor ve hiçbir uyarıda bulunmadan eğilip beni öpüyor.

Dudaklarımız buluştuğunda içimde büyük bir rahatlama ve coşku patlaması meydana geliyor.

Bunca zamandır Hawk mıydı? Bu şekilde biliyordu!

Dili dilime değiyor ve bacaklarım altımdan çekilmeden hemen önce gözlerimden yaşlar aktığını hissediyorum. Önünde dizlerimin üzerine çöküyorum ve hıçkırmaya başlıyorum. Gözyaşlarım üzüntüden değil, sevinçli bir rahatlamadan akıyor.

"O sendin!" Parmaklarını rahatlatıcı bir şekilde saçlarımın arasından geçirirken ağlıyorum. "Aman Tanrım... Hawk!"

"Evet, güzelim. O bendim."

Şimdi her şey aklıma geliyor.

Kaybolduğumuzda, Hawk ormandan çıkıp bizi arabaya geri götürmeden hemen önce Anna ile yaptığım konuşma. Kulak misafiri oldu!

"Sen... bizim konuşmamızı... duymadığını söylemiştin..." Ağlıyorum, bir anda üzerime çöken duygu seli tarafından tüketiliyorum.

Hawk önümde diz çöküyor ve saçlarımı yüzümden geriye doğru tarıyor. Artık korkmadığım için dokunuşu o kadar inanılmaz geliyor ki. Beni okşarken elleri sevgi dolu, sıcak ve koruyucu.

"Yalan söyledim." Gülümsüyor.

Gözyaşlarıma karşı koyuyorum ve kendimi toparlamaya çalışıyorum ama faydası yok. Duygularıma teslim olup beni ele geçirmesine izin veriyorum ve Hawk'ın kalın kollarının arasına düşüyorum.

"Bu kadar yoğun olacağını hiç düşünmemiştim!" Beni yakalayıp yakınımda tuttuğunda inliyorum. "Bunun asla gerçekleşmeyeceğini düşünmüştüm... bunun sadece bir fantezi olduğunu..."

"Sana özel bir şey vermek istedim," diye yanıtlıyor Hawk, sesi çok rahatlatıcı. "Bunu hak ediyorsun, güzelim."

Ona bakarken göğsüm kabarıyor. Ne kadar yakışıklı olduğunu unutmuşum. Gittiği her yerde ayaklarına kapanan kadınlar olmalı, ama o hiçbirini seçmedi. O beni seçti.

"Nefes al," dedi bana. "Sesimi dinle. İçeri... ve dışarı. İçeri... ve dışarı..."

Talimatlarını takip ediyorum ve yavaşça kendime hakim oluyorum. Fiziksel güç kullanmasa bile, bu adam beni nasıl idare edeceğini biliyor.

"Aferin kızıma. Sen iyi misin?"

İçimdeki duygular bir kez daha yükseliyor ve ona bakıp gülümserken gözlerimden yaşlar akıyor. Berbat göründüğümden eminim ama umurumda değil. Yüz ifadesinden onun da umursamadığını anlayabiliyorum.

"Tamam mı?" diye sordum. "İyinin de ötesindeyim Hawk. Ben... inanılmazım!"

"Yani bu iyi miydi?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum, derin bir nefes daha alıyorum, erkeksi kokusunun ve heykelsi vücudunun sıcaklığının tadını çıkarıyorum.

"Mükemmeldi," diye mırıldanıyorum, hayatımda hiç hissetmediğim kadar özgür hissediyorum. Artık kendimden şüphe etmek zorunda değilim. Artık fantezilerimi sorgulamak zorunda değilim. Artık kendimi tamamen kabul edebilirim. Ve hepsi bu harika adam sayesinde.

"Teşekkür ederim..."

HAWK

Ocağın arkasından, kanepede en sıcak yün battaniyeme sarınmış olan Penelope'ye bakıyorum. Dizlerine sarılmış, ben pesto yaparken, makarna kaynarken ve tavuk dökme demir tavada yavaşça pişerken beni izliyor.

Çok memnun ve mutlu görünüyor ve bu da kalbimi ısıtıyor.

"Bu tarifi bana büyükannem öğretti," diyorum fesleğen yapraklarını sapından koparıırken. "Çocukken hep sevmişimdir."

"Bütün bunları yaşamak zorunda değilsin Hawk."

"İstiyorum." Gülümsüyorum. "Ayrıca, çok yorgunsun. Biraz enerjiye ihtiyacın var. Biraz yemek yemelisin."

Penelope bana sevimli bir şekilde gülümsüyor. "Yemek yapabilen erkekleri severim."

"Buna alışma güzelim. Evlenip iki çocuk sahibi olduğumuzda tüm yemekleri sen yapacaksın."

Çenesi düşüyor, ama hemen eliyle ağzını kapatıyor ve küçük sevimli bir kıkırdama çıkarıyor. Şaka yaptığımı anlaması için ona bir göz kırpıyorum.

Artık burada olduğuna inanmak neredeyse imkânsız. Onu uzun süre uzaktan izledikten sonra, hayallerimin kadını şimdi oturma odamda oturuyor.

Sonunda başardım.

Penelope'yi benim yaptım.

"Bu... bu bir teklif mi?" diye soruyor sinsice. Başımı sallıyorum ve sırtıyorum.

"Oh, hayır. Bir evlenme teklifi çok daha romantik olmalı. Ben sadece sana geleceğinin ne getireceğini söylüyorum."

Şimdi kızarıyor, ki bunu gerçekten seviyorum. Bu onu çok daha büyüleyici yapıyor.

Kanepeden kalktı ve yemeğimizi hazırladığım tezgâha doğru yürüdü.

Parke zemindeki çıplak ayakları bile beni tahrik ediyor. Bu bir fetiş falan değil; sadece onunla ilgili her şey seksi. Vücudunda öpemeyeceğim ya da dilimi sokamayacağım bir santim bile yok.

Fesleğen, çam fıstığı, sarımsak ve parmesan peynirini mutfak robotuna koymamı sessizce izliyor. Zeytinyağını gezdirirken gözlerini izliyorum. Yaptığım şeyle gerçekten ilgileniyor.

"Ee Hawk," diyor yavaşça. "Bu kulübe senin mi?"

"Tabii ki benim."

"Anna ve ben kaybolduğumuzda, yürüyüş için ayrılmış arazide dolaştığımıza dair bir şeyler söylediğinizi hatırlıyorum?"

"Bu doğru." Başımı salladım.

"Peki... bu arazi de size mi ait?"

"Evet. Aslında yüz binlerce dönüm arazim var." Gülümsüyorum ve malzemeleri karıştırmak için açma düğmesine basıyorum. Birkaç saniye sonra duruyorum ve ona bakıyorum. "Neden sordunuz? Daha önce hiç büyük bir toprak sahibiyle tanışmadın mı?"

Penelope'nin bana bakıp başını sallarken gözlerindeki masumiyet beni büyülüyor. Gözleri çekici bir güzellik kuyusu gibi, kalbimin tellerini çekiştiriyor.

"Hiç sanmıyorum."

Tencereden bir erişte alıp ona uzatırken ben de gülümsüyorum. "Bunu dene. Hazır olup olmadıklarını bana söyle."

Penelope öne eğilip bir ısırık alıyor, dişleri ve diliyle test ediyor, sonra da mutlulukla başını sallıyor.

"Al dente. Tam sevdiğim gibi!"

Gülümsüyorum ve erişteleri süzgece boşaltıyorum, ardından tavuğu küçük parçalar halinde dilimlemeye başlıyorum.

"Bana biraz daha toprak sahibi olmaktan bahseder misin?" diye soruyor, sinsice bana bakarak. "Kulağa İngiliz aristokrasisinin bir parçası olmak için kullanılan eski bir terim gibi geliyor."

Gülüyorum. "Biliyor musun, daha önce hiç böyle düşünmemiştim. Bu ilginç olurdu - adımın önünde Dük ya da Lord olması."

Erişteyi, doğranmış tavuğu ve pestoyu ısıtmak için tavaya geri ekliyorum ve her şey güzel bir yeşil renk alana kadar hepsini fırlatıyorum.

İkimizin de yemeğini tabaklayıp masaya getirirken ona "Buna bayılacaksın," diyorum.

Penelope önüme oturmaya başlıyor ama ona daha yakın olmam gerektiğini hemen fark ediyorum ve sandalyesini benimkinin yanına çekiyorum. Ona bir çatal uzattığımda kıkırdıyor ve gülümsüyor.

Şimdiden onu tekrar götürmek için can atıyorum.

Biliyorum ki o battaniyenin altında gelmiş geçmiş en mükemmel kadın vücudu var ve ellerimi onun üzerinde gezdirmek için can atıyorum.

Penelope ilk ısırığını alıyor ve anında gözleri parlıyor.

"İyi mi?"

Başını sallıyor ve eliyle ağzını kapatıyor. "Bu inanılmaz!"

"Büyükanne teşekkür edebilirsin." Gözlerimi ondan hiç ayırmadan dalarken gülümsüyorum.

Penelope'yi herhangi bir şey yaparken izlemek muhteşem. Güzelliği o kadar büyüleyici ki, bütün gün sadece not alıyor ya da masa başında ders çalışıyor olsaydı bile onu izlemeye bağımlı olurum.

Kulağa çılgınca geldiğini biliyorum ama onun için çıldırıyorum.

Onu uzaktan izlemeye başladığımda, tekrar yürüyüşe çıkacağı bir zaman bulabilmek ve planımı uygulamaya koyabilmek için bu basit bir gereklilikti.

Ama yavaş yavaş Penelope'yi takip etmek günlük rutinimin bir parçası haline geldi - hoş karşıladığım, hatta zevk aldığım bir rutin.

Bağımlı oldum ve ondan uzak kaldığımda göğsümün ortasını soğuk bir boşluk dolduruyor gibiydi. Gözlerim artık onu görmediğinde fiziksel olarak bir kayıp duygusu hissedebiliyordum. Şimdi yanımda oturup benim pişirdiğim bir yemeği yiyor olması neredeyse gerçeküstü.

"Ee..." diyor yavaşça. "Ne iş yapıyorsun Hawk? Nasıl oluyor da tüm bu topraklara sahip olabiliyorsun?"

Kıkırdıyorum. Meraklı biri ama onu suçlayamam. Aslında benim hakkımda sorular sorması hoşuma gidiyor.

"Bilirsiniz, bir erkeğe ne kadar zengin olduğunu sormak genellikle ilk buluşma sorusu gibidir."

"Ve seks sonrası doğru soru değil mi?" İkimiz de gülüyoruz.

"Sanırım ormanda kovalanmak pek de ilk buluşma sayılmaz," diye düşünüyor, çatalını eriştelere arasında çevirirken. "Öyle mi?"

"Neden olmasın?" Alay ediyorum. "Ama merak etme. Bu hafta seni sinemaya götüreceğim ve sarılabiliriz."

Yine kıkırdıyor ve içim aydınlanıyor.

Tanrım, onun yanında olmak çok iyi hissettiriyor. Dudaklarının arasından pesto kaplı bir erişte daha geçirirken bana bakışını izlemek bile büyüleyici.

"Aslında eskiden New York'ta borsa simsarıydım," diye açıklıyorum. "Çok para kazandım, hayat tarzımı yaşadım ama mutsuzdum. Bu yüzden istifa edecek kadar param olana kadar kıcımlı yırttım, sonra araziye, doğayı korumaya, ağaç çiftliklerine yatırım yapmaya başladım."

"Ağaç çiftlikleri mi?" Penelope soruyor. "Yani... ağaç mı yetiştiriyorsunuz?"

"Temel olarak." Başımı salladım. "Domatesten çok daha yavaş büyüyorlar ama doğru yaparsan iyi para kazanabilirsin."

Ve eğer araziyi elinizde tutarsanız, orada nesiller boyu sürecek bir zenginlik potansiyeli var. Çocuklarınız için diyelim."

Gözlerimle Penelope'nin karnını işaret ediyorum, onu biraz kızdırıyorum ve ona daha önce pompaladığım büyük yükü hatırlatıyorum.

Adamım, bu inanılmaz hissettirdi. Penelope'nin seksi hamile karnını düşünmek bile kalbimin daha hızlı çarpmasına neden oluyor.

Penelope kızarıyor ve gözlerini indiriyor, limonatasından bir yudum alırken saçlarının yüzüne düşmesine izin veriyor.

"Ben... daha önce ne yaptığımızı biliyorum Hawk," diyor, sesinde hafif bir titreme. "Ama beni çok az tanıyorsun ve şimdiden bizim için bu geleceği planlıyorsun. Benden hoşlanmayacağından nasıl emin olabiliyorsun?"

Güzel yüzünü görebilmek için eğilip saçlarını bir kenara atmadan önce gülmek zorunda kalıyorum. Çenesini hafifçe kavriyorum ve onu çok nazıkçe öpüyorum.

"Bu imkânsız Penelope. Seni sandığından çok daha iyi tanıyorum."

Sözlerimi anlaması bir saniye sürüyor ama anladığında gözleri kocaman açılıyor ve dudaklarında küçük, yaramaz bir gülümseme beliriyor.

"Beni izliyordun!" Hiçbir şey söylemeden başımı sallıyorum ve bir sonraki tepkisini bekliyorum. "Bugün burada olacağımı bu şekilde biliyordun!"

Yine başımı sallayıp bekliyorum, düşünce sürecini gözlerinden izliyorum.

"Hawk. Ne kadar sürecek?"

"Sence ne kadar sürer?" Cevap veriyorum. "Bilmem... bir ay mı?"

Başımı sallıyorum ve gittikçe daha fazla tahrik olurken yüzünü izliyorum. Onu takip ettiğim fikri hoşuna gidiyor. Bu onu heyecanlandırıyor.

Tanrım, birlikte mükemmel olacağız.

"Altı hafta mı?" diye soruyor ve eğilip iki eliyle elimi sıkıyor.

"Seninle tanıştığım o günden beri." Gülümsüyorum. Gözleri parlıyor ve çenesi düşüyor. "Seni ormanda gördüğüm an hayatım değişti Penelope. Asla eskisi gibi olamayacağımı biliyordum. Ve senin fantezilerinden bahsettiğini duyduğumda-"

"Duymadığınızı söylediğiniz mi?!"

"İşte bu," diye kıkırdıyorum. "Sana karşı bir yükümlülüğüm olduğunu biliyordum."

İlk kez gözlerinde kafa karışıklığı belirtileri görülüyor. "Yükümlülük mü?"

Başımı sallıyorum ve elini sıkıyorum. "Senin için fantezini gerçekleştirmek için."

Sözlerim havada asılı kalıyor ve ben de sakince Penelope'nin yanıtını beklerken onların havada asılı kalmasına izin veriyorum. Onu izlemek dünyanın en güzel kadınına bakmak anlamına geldiği için bu zor değil. Ona saatlerce bakabilirim - son iki ayda birçok kez saatlerce baktım.

Bir süre sonra arkasını dönüyor ve yüzünü benden geçici olarak gizleyerek bir içki daha alıyor. Geri döndüğünde, gözlerinde bir kez daha yaşların birikmeye başladığını görüyorum.

"Hawk..." diye fısıldıyor. "Sence birine aşık olmak... bilirsin işte... onu tanımak için uzun zaman harcamadan mümkün mü?"

Göğsümün içinde alevler gibi yükselen saf bir sevinç dalgası beni sarıyor. Ona olan hislerimin gözlerimden ışıldamasına izin vererek sıkıca başımı sallıyorum.

"Bundan eminim."

Penelope duraklar. "Nasıl bu kadar eminsin?"

Yaklaşıyorum, alnımı onunkine dayıyorum ve ciğerlerimi onun tatlı, kadınsı kokusuyla kutsayarak içime çekiyorum.

"Çünkü seni gördüğümde benim de başıma geldi."

Penelope'nin gözlerinden dökülen yaşlar, onu sıkıca kendime çekerken kalçalarımam damlıyor.

"Beni seviyor musun?" diye sorar.

"Tabii ki istiyorum, güzelim. Tabii ki istiyorum."

Penelope kollarını bana doluyor ve battaniyenin yere düşmesine izin veriyor. Onu kucağıma alıyorum ve yumuşak, çıplak bedenini kucaklıyorum.

"Güzel," diye inliyor. "Çünkü ben de seni seviyorum."

PENELOPE

HAWK'ın ağır kolları etrafımda... çok sıcak... çok sevgi dolu... çok koruyucu...

Kokusu... çok erkeksi...

Gözleri... çok yoğun... aşk ve şehvetle dolu...

Üzerimde temiz çarşaflar ve ağır bir battaniye, altımda yumuşak bir şilte hissediyorum ve güneşin ağaçların üzerinden batışını izledikten sonra beni yatak odasına götürüşünü hatırlıyorum.

Beni çırlçıplak soydu ve birbirimizin kollarında uykuya dalmadan önce seviştik.

Hayatımı değiştiren, neşe dolu bir gün yaşadığımı hatırladıkça dudaklarımı bir gülümseme kaplıyor.

Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. Hiçbir şey.

Hawk'ın erkekliğinin kalın tepesinin deliğime bastırıldığını ve sonra içimde kolayca kaydığını hissettiğimde derin bir nefes çekiyorum.

Elini vücudumda gezdirip göğsümü okşarken uykunun sardığı gözlerimi açıyorum. Yan yatmışım, yatak odasının mutlak karanlığına bakıyorum. Görünen tek şey pencereden içeri süzülen küçük bir ay ışığı.

Rüya mı görüyorum?

Bu bir rüya olmalı.

Ama sonra Hawk'ın dudaklarını boynumda hissediyorum ve içime girmeye devam ederken içimdeki baskıyı hissediyorum ve ben uyurken beni almaya başladığını fark ediyorum.

Aman Tanrım, ne tahrik edici!

Ben artık Hawk'ın malıyım - ihtiyaç duyduğunda kullanabileceği kendi kişisel seks bebeğiyim. Ve azgın bir şekilde uyanıp beni yanında yatarken gördüğünde hiç tereddüt etmedi. Beni tekrar aldı.

Sırtımı ona yaslıyorum, onu daha derine çekiyorum, duvarlarımın onun devasa genişliğinden gerildiğini hissediyorum.

İnliyor, elini belimden aşağı kaydırıyor ve kıcımı kavırıyor, beni açıyor ve devasallığının doluluğunu içime gömüyor.

İtmeye başladığında sırlıslık oluyorum, beni uzun, kasıtlı, romantik vuruşlarla beceriyor. Şimdi hareketlerinde derin bir duygu hissediyorum, ilk seferimizden çok farklı.

Aman Tanrım, bu adamın baştan çıkarıcılığının ve kendine güveninin sınırı yok.

Bana daha sert verirken yastığa doğru inliyorum, serviksimi böyle tatlı bir zevkle cezalandırıyor. Bacağımı bırakıp onunkinin etrafına sarıyorum, bizi birbirimize bağlıyor ve sırlıslık olmuş seksime daha kolay erişmesini sağlıyorum. Beni gererken hafif bir acı hissi pastanın üzerindeki krema gibi, çünkü kendimi zaten bir orgazma doğru koşarken hissediyorum.

O ittikçe geriye uzanıp kaslarını okşuyorum, vücut ısım yükselirken ve başka bir doruk noktası beni vururken gergin kaslara masaj yapıyorum.

Bu sefer gerçekten onun adını mırıldanabiliyorum.

"Hawk..." Dudakları sol kulağımın lobuna yaklaşırken inliyorum.

Zevk beni tam göbeğimden bıçaklıyor ve beni böylesine harika bir şekilde kavrayan bir adamın canavarına karşı eğilip bükülmeme neden oluyor. Orgazmımın nefis çekişi, ipeksi bir mutluluk kozasına sarılana kadar beni çekip çeğiştirirken ne kadar da inanılmaz derecede tahrik oluyorum.

Tüm vücudum gergin, ama muhteşem zevk dalgaları, başımın tepesinden ayak parmaklarıma kadar içimi kaplayan ezici bir rahatlama hissine kapılana kadar bana hücum etmeye devam ediyor.

Saatın kaç olduğu ya da ne kadar zamandır uyuduğumuz hakkında hiçbir fikrim yok ve umurumda da değil. Kukum Hawk'ın şişmiş erkekliğinin üzerinde kenetlenip zonklarken beynim zar zor odaklanabiliyor.

O içime pompalamaya devam ederken ben sersemlemiş, nefes nefese kalmıştım.

Tanrım, burası cennet. Şu ana kadar ne kaçırdığımın farkında değildim. Onun ateşli, kaslı vücudu, beni sarmalayıp ırzıma geçerken kendimi çok yaramaz, çok heyecan verici hissediyorum.

"Senin yanında o kadar sert uyandım ki," diye kulağıma fısıldıyor ve kollarımda tüylerimin diken diken olmasına neden oluyor. "Senin küçük, lezzetli amcığını daha fazla yalamaktan kendimi alamadım."

Sözleri dudaklarımdan bir inilti koparırken, beni çok sert ve çok yumuşak bir şekilde sokmaya devam ediyor. Bu noktada doymanın ötesindeyim. Bunaltıcı, güzel bir sızı çekirdeğimden uzuvlarıma doğru yayılıyor.

Başımı ona doğru çeviriyorum, derin ve tutkulu bir öpücük için dudaklarımı uzatıyorum, o da bana karşılık veriyor. Birbirimizi yıllardır tanıyormuşuz gibi kucaklaşırken dili benimkinin üzerinde dans ediyor.

İşte bu. Başka bir insanda kendini kaybetmek böyle bir şey.

Bana daha hızlı vurdukça ağzına doğru inliyorum ve kalın, kaslı boynundan yakalamak için uzanıyorum. Vuruşlarının hem hızı hem de yoğunluğu arttıkça canım pahasına tutunuyormuşum gibi hissediyorum.

İçimde şiştiğini hissediyorum. Patlamak üzere.

"Çok seksisin Penelope," diyor ağzı benimkini sararken. "Yine içine boşalmamı mı istiyorsun?"

"Evet!" Nefes nefese kaldım.

O hazzı bir kez daha hissetmek için yanıp tutuşuyorum.

Nefes alışının arttığını ve kalbinin sırtıma güçlü bir şekilde çarptığını duymak beni sevindiriyor. Bedenim onu memnun ediyor ve onun memnuniyeti benim heyecanımı daha da yükseltiyor.

Tek istediğim onun tarafından kullanılmak.

Ne zaman isterse, bana sahip olabilir. Ben onunum.

"Penelope!" diye bağıyor, siki içimde bükülürken nefesi kesiliyor. "Oh, lanet olsun. Geliyorum!"

"Evet bebeğim," diye inliyorum kolları kalın çelik sarmallar gibi etrafımı sararken. "Ver onu bana."

Hawk patlıyor ve yine hissediyorum. Duvarlarımı kaplayan ve mümkün olduğunu hiç düşünmediğim daha ilkel tutkuları ateşleyen sıcak, yapışkan bir sprej.

"Bana bebeklerini ver Hawk," diye inliyorum kendi orgazmım içime çökerken.

H o m u r d a n ı y o r , bir eliyle göğsümü, diğer eliyle kalçamı kavrarken çenesini sıkıyor, işini bitirdiğinde o kadar sert sıkıyor ki neredeyse acıdan çığlık atacağım.

Karşılıklı bir coşku içinde birbirimize sarılırken kalçalarım titriyor ve bacaklarım kasılıyor. Kıvrımlarım erkekliğine kenetlenip şaftındaki muazzam yükten geriye kalanları boşaltırken temposu yavaşlıyor.

Hawk'ı deneyimlediğimden beri duvarlarımın her biri yıkıldı. Onun yanında gerçekten kendim olabiliyorum. Bu adamın kim olduğumu ve neye ihtiyacım olduğunu tam olarak bildiğinden emin olarak çekingenlik olmadan var olabilirim.

Hawk sonunda beni kabaca öpüyor, sanki beni yutmaya niyetliymiş gibi dilini ağzımın içine sokuyor. Yüzümü, boynumu, omuzlarımı, kolumu öpücüklere boğuyor... sonra beni döndürüyor ve göğüs ucumu dudaklarının arasına alıp nazikçe emiyor.

Deneyimin yoğunluğu beni sarsıyor. Son zevk dalgaları içimden geçerken sadece orada yatıp nefes nefese kalıyorum.

"Sana zarar vermedim, değil mi?" Hawk soruyor. Gözlerimi açıp ona bakmayı başarıyorum ama benimle alay ettiğini fark ediyorum

onun sorusuyla. Başımlı sallıyorum, yaramaz gözlerimi parlatıyorum.

"Bana zarar veremezsin Hawk."

"Haklısın." Başımı sallıyor. "Sana asla zarar veremem Penelope."

Uykunun yorgunluğunun üzerime çöktüğünü hissediyorum ve beni kucaklaması için dönüyorum, burnum nemli göğsüne bastırıyor, kolları beni mutlulukla sarıyor. Dudaklarını başıma bastırıyor ve üzerimizi çarşafıa tamamen örtüyor.

"Sana bir şey için teşekkür etmeliyim," diye fısıldıyor. "Oh? Neymiş o...?"

Tamamen ona ait olduğumu bildiğim için kendimi çok güvende hissederek hızla kayboluyorum.

"Kaybolacak kadar berbat bir yürüyüşçü olduğun için teşekkür ederim. Yoksa benimle hiç tanışmayabilirdin."

Kalp atışlarının sürekli güm güm atmasıyla sakinleşerek usulca gülümsüyorum. "Beni bulacaktın Hawk. Bundan eminim..."

Ve ben buna gerçekten inanıyorum.

Hawk ve ben birbirimiz için yaratılmışız. Anna ile ormanda kaybolduğumuz o gün olmasaydı bile, evren bizi bir araya getirmenin bir yolunu bulurdu. Hawk beni nazikçe sallayarak uyuturken aklımda kalan da bu düşünce.

HAWK

BİR HAFTA SONRA.

TUZLU DENİZATı. Penelope'nin buraya geldiğini daha önce onu izlerken görmüştüm ama şimdi gerçekten içerideyim ve o Kiraz Özlemi adında parlak kırmızı bir içkiyi yudumlarken ben de yanında oturuyorum.

Ben yaptım.

İki ay boyunca izledim, zamanımı bekledim, güzelliğini takip ettim ve onu benim yaptım.

Pipetini dudaklarının arasına alırken kesinlikle büyüleyici. Ona baktığımı hissediyor ve gözlerini benimkilere diyor ve ben saf bir neşe ve sıcak bir tatminle dolup taşıyorum.

Penelope beni seviyor. Ve onu hayatın kendisinden daha çok seviyorum. "Ee Todd," diyor Anna yanında oturan erkek arkadaşına

"Bu ikisi size ilk nasıl tanıştıklarını hiç anlattılar mı?"

"Aman Tanrım, Anna!" Penelope avucunun içiyle arkadaşını çılgınca susturmaya çalışarak patladı. "Çeneni kapatır mısın artık!?"

Anna onu susturma girişimini savuşturur ve alaycı bir şekilde dostça bakar. "Sorun nedir, Pen? Utanıyor musun?"

Anna, ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmadığı belli olan Todd'a bakar. Yine de ilgisini çekmiş görünüyor.

"Evet, neler oluyor?" diye araya giriyor. "İkiniz bir seks kulübünde falan mı buluştunuz?"

Şimdi gülme sırası bende. Başımı sertçe sallıyorum ve Penelope'nin kalçasını rahatlatıcı bir şekilde sıkıyorum.

"Evet, hayır. Buralarda onlardan var mı ki?"

Todd kaşlarını kaldırıp sırtıyor ve benim de kıkırdamama neden oluyor.

"Anna, dur!" Penelope yalvarıyor.

Ama belli ki onu durdurmak mümkün değil. Gözleri parlıyor ve Todd'a doğru hafifçe dönerken Penelope'den ayırmıyor.

"Cidden, önemli bir şey değil," diye devam ediyor Anna. "Sen ve ben ormanda yürüyüş yaparken kaybolduk ve Hawk bizi bulup arabaya geri getirdi!"

Penelope bir an donup kalıyor, sonra tüm vücudu gevşiyor ve Anna'nın küçük şakasına gülmek için kendimi zor tutuyorum. Kolumu muhteşem kızıma doladım ve derin bir nefes alırken onu kendime çektim.

"Evet. Hepsi buydu," diyor. "Sadece ormanda kaybolmuş iki aptal kız."

"Aşırı hırslı kızlar," diye düzeltiyorum onu. "Yürüyüş parkurlarının pısırlıklar için olduğunu düşünenler."

Masadaki herkes güler. Todd ceketini bırakarak ayağa kalkar. "Bu düşündüğüm kadar heyecanlı değildi. Kafayı vurmam lazım. Birazdan dönerim."

Duyuma menzilinden çıkar çıkmaz Penelope öne doğru eğilir ve Anna'nın koluna vurarak kahkaha atmasına neden olur.

"Neyin var senin!?"

"Yüzünü görmeliydin!" Anna kıkırdar. "Ama endişelenme. Sırrın benimle güvende."

"Evet, öyle olsa iyi olur! Ya da belki bana onun peg'lenmek istediğini nasıl anlattığını ağızımdan kaçırırım-"

"Kes sesini!" Anna gülerek Pen'in omzuna vurur.

Gülümseyerek Penelope'yi öpmek için eğildim ama saçlarını okşarken bardan ona bakan bir adam fark ettim. Üzerinde gotik görünümlü bir kafatası olan büyük boy siyah bir tişört ve yırtık siyah bir kot pantolon giymişti. Ona baktığımı görünce hızla arkasını döndü.

Anında, koruyucu içgüdülerim yüksek alarma geçti.

"Kim bu adam?" Yönünü göstererek soruyorum.

"Hangi adam?" Penelope, dikkatimi dağıtmak için olduğu belli olan bir gülümsemeyle bana bakarak soruyor.

Bir şey mi saklıyor?

Bunca zamandır onu izliyorum ve bu adamı bir kez bile görmedim, yine de onu açıkça tanıyor. Kim bu adam?

Göğsümü okşuyor ve yakınıma eğiliyor ama ben odaklanmaya devam ediyorum, gözlerim adama kilitlenmiş durumda.

"O," diyorum, utanmadan işaret ederek. "Şuradaki adam. Sana bakıyordu, Pen. Onu tanıyor musun?"

"Oh, oğlum..." Anna nefesinin altında mırıldanıyor. Kaslarım sıkıca kenetlendi. Kalp atışlarım hızlanıyor.

"Ne?" Sakin kalmak için elimden geleni yaparak söylüyorum. "O senin eski sevgilin falan mı?"

Nedense sorum Anna'nın gülmesine neden oluyor. Gülüyor ama bastırmak için elinden geleni yapıyor, belli ki tepkisini bardaki adamdan saklamak için elinden geleni yapıyor.

Penelope kararlı bir şekilde, "Kesinlikle hayır," diye yanıtlar. "Bu Mack.

O sadece... Todd'un arkadaşlarından biri." "Ve sana karşı bir şeyler hissediyor?"

"Bilmiyorum." Penelope omuz silkiyor. "Anna bir keresinde beni onunla tanıştırmıştı ama adam tam bir sürüngendi, ben de onu terk ettim."

"Bir süper sürüngen, ha?" Şimdi daha da gerginim. Artık şüpheliyim, hatta daha korumacıyım.

Mack yine omzunun üzerinden bakıyor, belli ki Penelope'yi kontrol etmeye çalışıyor, ama onu soğuk bir bakışla karşılıyorum ve anında birasına geri dönüyor.

İşte bu kadar. Kızıma göz dikme, süper sürüngen.

Oturduğum yerden kalkıyorum ve Penelope'nin bileğimi kavradığını hissediyorum. "Sorun yok Hawk. Onun için endişelenme."

Gülümsüyorum. "Sadece onunla konuşacağım, bebeğim."

Kabinden çıkıp Mack'e doğru ilerlerken Anna'nın, "İşte başlıyoruz," dediğini duyuyorum.

İçim içime sığmıyor. Sevgilime karşı her zaman korumacı olmuşumdur ama artık ilişkimiz resmen başladığına göre Penelope'nin güvende olduğundan emin olmak benim tam zamanlı işim. Ve bu Mack denen adamla ilgili hiçbir şey güvenli görünmüyor.

"Hey!" diye bağırarak adamın omzuna vuruyorum. "Kızıma göz dikmek hoşuna mı gidiyor?"

"Hangi kız?" Mack soruyor. Aptalı oynuyor.

"Bu işe yaramayacak dostum," diyorum ona, tehditkâr bir sırtışla dişlerimi göstererek. "Kes şunu artık. Onu ürkütüyorsun-"

"Kımıldama! Ellerini kaldır!"

Arkamdan gelen yüksek sesler dönmeme neden oldu ve kendimi silahlarını çekmiş ve doğrudan bana nişan almış dört polise bakarken buldum.

Bar bağırışlar ve çığlıklarla doluyor ve ateşli silahlardan oluşan bir duvara bakarken anında soğuk terler döküyorum. Kesinlikle dehşete düşmüş görünen Penelope'ye bakarken kalbim göğsümde çarpıyor.

Polisler yine "Eller yukarı!" diye bağırıyor. Ciddi görünüyorlar. İstediklerini yapmazsam hayatımın tehlikede olduğunu biliyorum.

"Şu elleri göreyim dedim!"

Ellerimi havaya kaldırırken kendimden çok onun için endişeleniyorum.

Bu orospu çocukları.

Ne yapıyorlar, onunla gecemi mi mahvediyorlar? Bunun herkes için harika bir gece olması gerekiyordu ve şimdi bunlar mı oluyor?

Anna, yanıma gelmek için çabalayan Penelope'yi geri çekiyor. Diz çöktüğümde ona öyle bir bakış atıyorum ki, "Hayır!" diyor.

O bu işe karışmamalı. İhtiyacım olan son şey, aşırı hevesli, tetikçi bir polisin sinirlerini kontrol edemediği için onu delik deşik etmesi.

"Yere yat!" diye bağıırıp duruyorlar. "Yere yat! Eller arkaya!"

Kendimi yüzüstü yere bıraktığımda botlarının parkeye vuruşunu hissediyorum. Anında, sigara gibi kokan bir polis kollarımı kabaca tutup arkamdan sıkıştırıyor. Onun da bundan büyük zevk aldığını söyleyebilirim.

İstesem kolayca kurtulabilirim ama sayıları çok fazla ve silahlar oyunu değiştiriyor.

Ayrıca, Penelope'yi bu işe bulaştıramam.

"Tutuklusun!" diye bağıırıyor, bardaki herkesin duyabileceği kadar yüksek bir sesle. Sonra yaklaşıp kulağıma doğru nefes alıyor: "Seni yakalayamayacağımızı mı sandın? Bay Ağaç Testeresi Katili?"

PENELOPE

ANNA bana sıcak bir fincan çay uzatıyor ve yanımdaki kanepeye oturuyor. Boş boş bakıyorum, sıvının içindeki halkaları, yavaşça yerleşen küçük dalgaları izliyorum.

"Hawk... o olamaz..." Sonunda mırıldandım. "O bir katil olamaz..."

Anna beni şu anda umutsuzca ihtiyaç duyduğum rahatlatıcı bir kucaklamayla sarıyor, ancak göğsümde oluştuğunu hissedebildiğim büyük boşluğu doldurmak için çok az şey yapıyor. Sanki buzdan yapılmış bir kılıçla kalbime mızrak saplanmış gibi hissediyorum.

"Bir seri katil mi? Buna inanmıyorum..."

Gerçek şu ki, buna inanmak istemiyorum.

Ona o kadar aşık oldum ve tam güvenimi ona hediye ettim ki, şimdi hayatımı sonsuza dek değıştiren adamın Pine Grove'un polis gücünün yarısı tarafından tutuklandığı ve bardan kelepçelenerek çıkarıldığı gerçeğini kabullenmekte zorlanıyorum.

"Çok üzgünüm Pen," diye fısıldıyor Anna. Beni rahatlatmak için elinden geleni yapıyor ama şu anda her şeye karşı tamamen hissizim.

Hayır, bu doğru değıl.

Bir duygunun üzerimde sıkı ve acı verici bir etkisi var: ihanet.

Eğer Hawk'a yöneltilen bu suçlamalar doğruysa, o zaman bana asla telafi edemeyeceğim bir şekilde ihanet etmiş demektir. Ormanda ve kulübesinde birlikte paylaştıklarımız, mümkün olduğunu düşündüğüm her türlü mutluluğun ötesinde. Hawk bana o kadar özel bir deneyim yaşattı ki, bu deneyim hayatımın sonuna kadar ruhumda yer edecek.

Ve barda olanlar yüzünden her şeyin mahvolabileceğini düşünmek...

Nasıl devam edeceğim?

"O olamaz..." Tekrar mırıldanıyorum, sanki tekrar ediyormuş gibi.

Todd mutfakta herkes için atıştırmalık bir şeyler hazırlıyor, Mack ise köşede kollarını kavuşturmuş duruyor. Nasıl olduysa buraya bizimle geldi. Sanırım Todd onu bir sebepten dolayı davet etti.

Hâlâ görünüşünden hoşlanmıyorum. Az önce olanlardan neredeyse mutlu görünüyor. Hawk aradan çıkarsa benimle bir şansı daha olacağını mı düşünüyor?

"Çok mantıklı!" diyor omuz silkerek. "Bu adam ormanda bir kulübede yaşıyor! Bir seri katil için mükemmel bir yer değil mi? Cesetleri orada ne kadar kolay saklayabileceğini bir düşünün!"

"Mack, çeneni kapatır mısın?" Anna tıslıyor. "Hiç yardımcı olmuyorsun."

"Yardım etmiyor muyum?" Mack alay ediyor. "O adam nereye baktığımı beğenmediği için benimle kavga etmek üzereydi!"

Anna, Mack'e azarlayıcı bir bakış atıyor ve bu da onu şimdilik susturuyor. Çayımı alıp bir yudum alıyorum. Zencefil-portakal. Buharı içime çekerken sinüslerimin açıldığını hissediyorum ve gözlerimi kapatarak üzerime çığ gibi düşen korkunç gerçekliği bastırmaya çalışıyorum.

Hawk'ın görüntüleri zihnimde canlanıyor: Arkamda dikiliyor, gömleksiz ve maskeli... Elinde ip bobini... Beni ormanda çırılçıplak kovalıyor... Yüzüme doğru bir bıçak tutuyor...

Son birkaç yıldır polisten kaçan efsanevi Ağaç Testeresi Katili gerçekten o olabilir mi?

"Hayır!" Gözlerimi açarak bağırdım. "Bu o değil!"

Dramatik patlamam tüm vücudumun titremesine neden oluyor ve ellerim ve kollarım da dahil olmak üzere her yere çay döküyorum. Buharlı su cildimi yakıyor ama etkilenmiyorum. Şu anda aklımda daha önemli şeyler var.

"İnanılmaz," diye bir kez daha alay ediyor Mack. "Gerçeklere bir bakın! Polisler kamyonetinin arkasında kan buldu."

"Yani? Ormanda yaşıyor. Belki de avlanırken olmuştur!"

Mack, "Polisler insan kanı olduğunu söyledi," diye karşı çıkıyor. Benim kalbim küt küt atıyor. Anna'ya bakıyorum, o da üzgün bir şekilde başını sallıyor.

"Bu... çok kabataslak," diye onaylıyor Todd.

"Bir de nasıl tanıştığınızı düşünün," diyor Anna usulca. "Seni bir maskeyle kovalayan, bıçakla tehdit eden, bağlayan ve ormandaki kulübesine götüren bir adam gerçekten... normal mi?"

Acı dolu bir duygu seline kapılarak ayağa fırladım.

"Bana yaptığı şeyi sevdim!" Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı dökülürken saldırıyorum. "Bu normal olmadığım anlamına mı geliyor?" Herkes bana bakıyor.

"Hawk'ın bir fantezimi gerçekleştirmeme yardım etmiş olması onu katil yapmaz!"

"Peki polisler onu neden tutukladı?" Mack gülüyor. "Peki ya kan? Sence onu sebepsiz yere rastgele mi aldılar? Belli ki onu takip ediyorlardı-"

"Bunu bilmiyoruz," diye araya giriyor Anna. Ama Mack yine ikimiz de aptalmışız gibi gülmekle yetiniyor.

"Hadi Mack," diye araya giriyor Todd. "Biraz dinlen."

"Kadınlar çok saçma!" diye alay ediyor, ellerini havaya kaldırıyor. "Hoşuna gitmeyen bir şaka yapıyorum ve beni terk ediyor, sonra Hawk benimle kavga etmeye çalışıyor ve onu mu savunuyor? Ne kadar aptal olabilirsin?"

"Bu kadar yeter Mack," diyor Todd sertçe. Biraz cips ve salsa getirip sehpanın üzerine koyuyor. "Zaten duygusal bir gün geçirdik. İşleri daha da kötüleştirmeyelim."

Todd bir sandalye çekip bir şeyler atıştırmaya başlıyor ama ben hâlâ bırakın yemek yemeyi, işimi bile yapamayacak kadar bitkinim. Anna sırtımı okşuyor, beni rahatlatmak için elinden geleni yapıyor ama zihnim o kadar dağınık ki bu konuda gerçekten nasıl düşünmem gerektiğini çözmekte zorlanıyorum.

Hawk gerçekten Ağaç Testeresi katili olabilir mi?

Buna inanmak istemiyorum ama şu anda duygusal mı yoksa rasyonel mi düşünüyorum?

Mack, benimle hala bir şansı olduğunu düşünen bir ahmak olmasına rağmen, aslında görmezden gelemeyeceğim bazı iyi noktalara değindi.

Neden kamyonetinde kan vardı? Neden polisler sebepsiz yere onun peşine düşsün ki? Gözlerden uzak bir kulübede yaşamak ona suçlarını işlemek için mükemmel bir yer sağlayacaktır...

Ama sen onu tanıyorsun! İçimden kendime bağıırıyorum.

Ama bu doğru mu? Onu gerçekten ne kadar iyi tanıyorum?

Bana daha önce kimsenin dokunmadığı bir şekilde dokunduğunu biliyorum ve sadece fiziksel olarak değil. Hawk ile yaşadığım deneyimden sonra canlandım. Onun sayesinde yeni bir insan oldum. Ve şimdi ondan şüphe etmek, ona ihanet ediyormuşum gibi hissettiriyor.

"Anna?" Sonunda ona dönüp bakmayı başarabiliyorum. "Ne düşünüyorsun?"

Gözlerindeki tereddütü görebiliyorum ama bir süre sonra usulca omuz silkiyor ve sempatik gözlerle bana bakıyor. "Sanırım burada görmezden gelinemeyecek kadar çok şey var."

Midem bulanıyor.

"Teşekkür ederim! Nihayet!" Mack yüksek sesle söylüyor.

İçimden bir şeyler kopuyor ve gözlerimden yaşlar boşanırcasına akıyor. Umutsuzluğa kapılıp yüzümü ellerime gömüyorum.

üzerime yıkılıyor. Kapı gürültüyle çalındığında tam bir sinir krizinin eşiğindeydim.

"Birini mi bekliyoruz?" Todd ayağa kalkarken soruyor. Hepimiz başımızı sallıyoruz. "Belki de dün verdiğim ama gelmeyen market siparişidir."

Todd havayı yumuşatmak için yaptığı kötü girişim karşısında kıkırdar ve kapıyı açar.

Hawk orada duruyor, yüzü sert, geniş omuzlarıyla kapı aralığını dolduruyor.

Todd'un yanından geçip oturma odasına girdiğinde Anna'nın nefesi kesiliyor ve kendimi onun kollarına atmak için karşı konulmaz bir istekle dolup taşarken neredeyse kalp krizi geçiriyorum ama aynı zamanda korkudan neredeyse felç oluyorum.

Ondan korktuğum için kendimden nefret ediyorum. Ama başka nasıl hissedebilirim ki?

Bana dönüyor, gözlerimiz buluşuyor ve tüm o harikulade duygular yeniden yükselmeye başlıyor ve kendimi kontrol etmenin yakınından bile geçmediğimi fark ediyorum.

"İyi misin Pen?" diye soruyor bana dokunmak için sıcak bir el gibi uzanan bir ses tonuyla.

"Ben-"

"Dur bakalım dostum," diyor Todd ve hemen Hawk'ın önüne geçerek yolunu kesiyor. "Burada ne halt ettiğini sanıyorsun sen?"

"Daha da önemlisi, nasıl dışarı çıktın?" Mack hırlıyor. Odadaki gerginlik hissediliyor. Todd ve Mack gerekirse saldırmaya hazır görünüyorlar ama Hawk sakin ve soğukkanlı bir şekilde orada duruyor, gözleri bana sabitlenmiş.

"Polisler beni serbest bıraktı," diyor soğukkanlılıkla.

"Seni serbest mi bıraktı!?" Mack duyduklarına inanamıyor gibi görünüyor. Hawk gözlerinde öyle bir ciddiyetle doğrudan ona bakıyor ki, tüm oda basınçtan şişiyor.

"Bu doğru." Başını sallıyor. "Ama nasıl?"

"Çok basit aslında," diye yanıtlıyor Hawk, dudaklarında gülümsemeye yakın bir şey belirliyor. "Her biri için mazeretim vardı."

Ağaç Testeresi Katili'nin cinayetleri."

Sevinçten havalara uçuyorum. Gözlerimden daha fazla yaş akarken tüm vücudum gevşemeye başlıyor.

O olamayacağını biliyordum!

"Sağlam mazeretler?" Todd soruyor.

Hawk gülüyor. "Hayır. Polisin olası bir seri katili dünyaya geri salmak için yeterince iyi olduğunu düşündüğü yumuşak mazeretler." Gözlerini deviriyor. "Tabii ki sağlandı!"

"Saçmalık!" Mack, Anna ve Hawk ile benim aramda hırçın bir duruş sergileyerek karşı çıktı. "Bir şeyler uydurdun ve insanların seni korumasını sağladın! Kamyonundaki kan ne olacak?"

"Bunu söylemen çok komik," diye yanıtlıyor Hawk, artık kesinlikle gülümsüyor. İleri doğru bir adım atar. Todd bu kez onu engellemeye çalışmaz. "Geçen yıl kamyonetimden bazı aletlerim çalındı ve o zamandan beri içeride, ön panelin altına gizlenmiş bir güvenlik kamerası bulunduruyorum. Yaklaşık iki günlük görüntüyü saklayabiliyor..."

Mack her an bir hamle yapmaya hazır gibi görünüyor. "Ve biliyorsun ki, topu oyuncuya verdiğimde Polis mi?" Hawk soruyor. "Birinin kamyonetimin arkasına o kanı yerleştirdiğini gösteriyor. Ve o kişi..."-Hawk doğrudan Mack'i işaret ediyor-"sendin."

Mack hızlı hareket ediyor. Ben daha gözümü kırpamadan silahı eline aldı ve Hawk'a doğrulttu.

Dehşet içinde dişlerimi sıkarken çenem çok geriliyor. Bu gerçekten oluyor olamaz.

Yutkunmaya çalışıyorum ama boğazım çok kuru olduğu için kendi tükürüğümle boğuluyor ve öksürüyorum. Mack odanın etrafında dönüp kapıya doğru ilerlerken Anna'nın elini tutuyorum.

"Faydası yok Mack." Hawk orada taştan bir heykel gibi duruyor, görünüşe göre ölüm ihtimaline bakarken hiç etkilenmemiş. "Polisler hemen arkamda. Asla kaçamayacaksın."

"Kapa çeneni!" Mack tersliyor. Yüzü kıpkırmızı ve çenesinden boncuk boncuk ter damlıyor. "Seni zavallı orospu çocuğu, kendini gerçekten bir bok sanıyorsun, değil mi? Bunu ne kadar zamandır yaptığımı biliyor musun? Her zaman paçayı kurtarıyorum!"

"Bu sefer değil," diyor Hawk, sesi değişmeden.

"Ben Ağaç Testeresi Katiliyim!" Mack kıkırdıyor, sesi tamamen başka bir adam gibi çıkıyor. "Ben bir efsaneyim! Siz zavallı küçük karıncaların hiçbiri beni yakalayamayacak!"

Korku dolu bir nefes boğazımı düğümlüyor.

Elimi ağızıma kapattım ama artık çok geçti. Dikkatini çektim.

Mack'in gözleri panik ve umutsuzlukla dolu bir şekilde bana dönüyor. Dönüp silahı doğrudan bana doğrultuyor ve kalbim neredeyse patlayacak.

Bu nasıl oluyor? Daha geçen hafta bana asılıyordu!

"Hadi, kaltak! Benimle geliyorsun!" Namluyla kapıya doğru işaret eder ve Hawk'a bakar. "Gidiyorum ve onu da yanımda götürüyorum. Beni durdurmaya çalışırsan, yeni kız arkadaşının beynine bir kurşun sıkarım. Anladın mı?"

Polis sirenlerinin sesi dışarıdaki havayı dolduruyor. Daireye doğru yaklaşıyorlar. Sesler yaklaştıkça Mack'in gözlerinden panik akıyor. Tabancasını tekrar bana doğrultuyor ve başıyla kapıya doğru işaret ediyor.

"Kalk! Hemen!" diye bağırıyor.

"Gidelim!" Başka ne seçeneğim var ki?

Ayağa kalkmaya çalışıyorum ama vücudum korkudan felç olmuş durumda. Zar zor nefes alabiliyorum. Aldığım her nefeste göğsüm yanıyormuş gibi hissediyorum.

"Şimdi-!"

Bundan sonra olanlar o kadar hızlı gerçekleşiyor ki, sanki çift hızda bir video izliyormuşsunuz gibi.

Kendimi ayağa kalkmaya zorluyorum, ama Mack'e doğru tek bir adım bile atmadan Hawk ona doğru

leopar bir avın üzerine atlıyor.

Mack panikle bağılıyor ve dönüyor.

Silah patlıyor. Gürültülü bir patlama neredeyse kulak zarımı parçalıyor ve Hawk Mack'i yere fırlatırken beyaz duvara kan sıçırıyor.

Hawk yumruklarıyla Mack'in suratını dağıtırken Anna çığlık atıyor.

"Seni orospu çocuğu!"

Polis, silahlarını çekmiş bir şekilde daireye girer.

"Ona yardım edin!" Panik içinde bağııyorum.

"Hawk!" diye bağırır öndeki subay onun yanına koşarken.

"Bu kadar yeter dostum. Onu yakaladın. Onu yakaladın."

Hawk'ı yerde baygın yatan Mack'in üzerinden kaldırmak için iki polis gerekiyor.

"Sıhhiye!" diye bağılıyor başka bir memur ve kalbim bir kez daha göğsümden çıkmakla tehdit ediyor. "Burada hemen bir doktora ihtiyacımız var!"

"Hawk!"

Kendimi onun yanına yere atıyorum, göğsündeki kurşun yarısından kan akarken nefesim kısa ve acı dolu soluklarla geliyor.

Hayır! Bu olamaz!

Bir şekilde toparlanmaya çalışırken birbirine karışan acımasız bir duygu çarpışmasından başka bir şey değilim. Dehşet, rahatlama, endişe, sevgi. Bulanık gözlerimden yaşlar dökülürken hepsi beni parçalıyor.

Ceketimi hızla çıkarıp vücudundaki sızan deliğin üzerine bastırıyorum. Ben baskı uygularken kalbinin avuçlarımda kontrolden çıktığını hissedebiliyorum.

"Yardım edin!" Etrafımı saran gürültünün arasından haykırıyorum. Eğilip elimle Hawk'ın yanağına dokunarak onu bana bakmaya zorluyorum. "Hawk! Sorun yok, iyi olacaksın!"

Şimdi bile, benim için gülümsemek için savaşıyor.

"Kalem..." Gözlerimin içine bakarken konuşmakta zorlanıyor. "Endişelenme... Güvendesin..."

Başı yana düşerken gözyaşlarım yanaklarımdan göğsüne doğru süzülüyor.

Hawk'ı kaybetme ihtimalinin gerçekliği içime işlerken dünyanın sesi uzak bir mırıltıya dönüşüyor.

Bu adamdan nasıl şüphe duyabildim? Bunu düşünmek bile beni hasta ediyor.

"Benim için ölme, Hawk," diye yalvarıyorum. "Beni bırakma!"

EPILOGUE

PENELOPE

DÖRT YIL SONRA.

Eve geldiğimde geç olmuştu ve nedense tüm ışıklar kapalıydı. Çantamı yere bırakırken kapının yanındaki düğmeye basıyorum ama hiçbir şey olmuyor.

"Harika," diye iç geçirdim. Yine elektriğimiz kesilmiş olmalı.

Cep telefonumu aldım ve hemen kocamı aradım. Şu anda evde olmalıydı. Ama oturma odasına giden koridorda dikkatlice ilerlerken mutfakta telefonunun çaldığını duyuyorum.

Ne oluyor be?

Telefonu kapatıyorum ve koridorda ilerlerken görebilmek için telefonumun fenerini açıyorum. Tezgâhın üzerinde duran telefonu aynı anda hem titriyor hem de çalıyor ve son bir aydır kullandığı o aptal zafer marşı zil sesini çalıyor.

Yanına gittiğimde, evin elektriğini nasıl geri getireceğime dair hiçbir fikrim olmadığını fark ettim. Açılan bir şalteri çeviren hiç ben olmadım. Bunu benim yerime hep kocam yapardı.

Bu muhtemelen iyi bir şey değil. Muhtemelen bu tür sorunları kendi başıma halletmeyi öğrenmeliyim, ama ilgilenilmek çok iyi hissettiriyor. Korunmak. Sorunlarımın benim için çözülmesi.

Ama şimdilik, sanırım elektrikler gelene kadar karanlık bir oturma odasında oturmam gerekecek.

"Ya da arabayla gezmeye çıkabilirim..." Yüksek sesle düşünürüm. İşte o zaman hissediyorum.

Arkamdan güçlü bir el boğazımı kavradı.

Bildiğim bir sonraki şey, etrafımda döndürüldüğüm ve bir elin ağzımı kapatarak çığlık atma girişimimi bastırdığı.

Kalp atışlarım hızlanıyor. Adrenalin damarlarımda pompalanıyor.

Bir el gömleğimden yukarı kayıyor ve göğsümü kavlıyor, meme ucumu ciyaklamama neden olacak kadar sert bir şekilde sıkıştırıyor.

Kendimi, yüzü siyah bir kar maskesinin ardına gizlenmiş devasa bir adama bakarken buluyorum. Ama ışıklar kapalı olsa bile adamın gözlerini görebiliyorum: kocam Hawk'ın gözlerini.

"Bağırmaya çalışırsan hiç doğmamış olmayı dilersin," diye homurdanıyor. "Anladın mı?"

Sıcaktan kızarıırken başımla onaylıyorum. Bu "maskeli davetsiz misafir" beni yere fırlatıp gömleğimi ortadan yırtarak göğüslerimi ona gösterirken anında terliyor, şehvet, tutku ve korku selinin içinde sayıklıyorum.

Çıkıntısını kalçalarımın sürtüyor, uyarılmışlığıyla tümseğime sataşılıyor. Çoktan sertleşti.

Gömleksiz gövdesine bakarken vücudum karıncalanıyor, kasları geriliyor ve elini hamile karnımdan pantolonumun fermuarına doğru götürürken kalın kolları esniyor.

"Burada tek başına ne yapıyorsun?" diye sorar. "Bu karanlık evde? Burada seni ve doğmamış çocuğunu koruyacak bir adam olması gerekmez mi?"

"Evet," diye sızlanıyorum. "Kocamın şu anda nerede olduğunu bilmiyorum..."

Küçük oyunumuza tamamen katılmış bir katılımcı olarak oynuyorum. Şehvetim doruğa çıkıyor ve pantolonumu kalçalarımın altına çekip iç çamaşırı giymediğim gerçeğini ortaya çıkarırken sırtım soğuk zeminden yükseliyor.

"Külot yok mu?" diye soruyor dişlerini sıkarak. "Ne kadar da sürtüksün."

Başımı sallıyorum, o yakınımın eğilip dilini boynumun kenarından geçirirken çaresizlik içinde inliyorum.

Vücudumun her yerinde tüylerim diken diken oluyor. O anın heyecanımla amım zonkluyor ve kot pantolonunun düğmelerinin açılma sesine bakıyorum.

Kocaman siki bir kaya kadar sert bir şekilde dışarı fırlıyor ve bir elin darbesi gibi karnıma vuruyor. Şişmiş erkekliğini tabanından kavrayıp zevk düğmemi okşayarak sinirlerime inanılmaz hisler gönderirken inlemekten kendimi alamıyorum.

Tacını deliğime bastırırken bana "Daha iyi bilmelisin," diyor. "Burada seni koruyacak bir erkek olmadan, seni alabilirim. Ve yapacağım şey de bu."

Eline tükürüyor ve onu kırmızı, kalın ve damarlarla dolu olan sikini köpürtmek için kullanıyor.

Tanrım, evet.

Sonra hiç tereddüt etmeden içime girdi.

Sanki bir koçbaşı tarafından delinmek gibi, beni hiç düşünmeden dövmeye başladığında saf erkeklik tarafından gerildi ve genişledi.

Dilini ağzıma sokarken inlemem dudakları tarafından yakalanıyor, elleriyle vücudumun geri kalanını doymak bilmez bir şekilde keşfediyor, her kıvrımımı ruhumu ateşleyen ve beni spirale gönderen vahşi bir tutkuyla kavlıyor.

Çoktan yaklaştım.

İçimde acımasızca ilerlemeye devam ederken kalbim daha hızlı çarpıyor.

Buna bayılıyorum. İkimiz de birbirimize karşı o kadar sınırsız ki evliliğimizin bu son dört yılı mucizeden başka bir şey değildi. Ve ortak yaratıcılığımızla, ben

Bunun asla değişmeyeceğini biliyorum ve Hawk ve ben birbirimizi memnun etmenin daha fazla yolunu keşfetmeye devam edeceğiz.

Tüm vücutum kızarıyor mu?

Hawk, "Amının sikimi sıkmaya başladığını hissediyorum," diye fısıldıyor. Ritmindeki değişimden onun da yaklaştığını anlayabiliyorum. "Küçük deliğini yükümle dolduracağım ve bu konuda yapabileceğin hiçbir şey yok."

Evet. İnanılmaz. İnanılmaz. Daha fazla.

Benimle edepsizce konuş. Neyi sevdiğimi biliyorsun.

Kıçımı sertçe kavırıyor, diğer eliyle göğüslerimin üzerinde gezinirken sikini daha da derine sokuyor. Meme uçlarım sertleşiyor ve kalbim davul gibi çarpıyor. Havai fişekler patlamak üzere ve orgazmım üzerime hızla gelirken hiç düşünmeden ona sarılmak için uzanıyorum.

"Aklından bile geçirme!" diye homurdanarak beni bileklerimden yakalıyor ve kollarımı başımın arkasına sıkıştırıyor. "Hiçbir yere gitmiyorsun, kadın. Beni memnun etmek ve dediğimi yapmak için buradasın!"

Tek gereken bu. Gidiyorum ve sert gidiyorum.

İçime sıcak bir meni fişkırırken Hawk'ın sikini sıkıca kavırıyorum. İçimde dibe vuruyor ve vücutum kasılırken beni kremiyle dolduruyor, içimde çekiçle dövülen zevkin muazzamlığı tarafından alındı.

Son bir nefes daha verdim, sonra yere yığıldım, Hawk'ın nabız gibi atan ereksiyonuna saplandım.

Muhteşem yakışıklı yüzünü ortaya çıkarmak için maskesini çıkarırken kulağıma "Mutlu yıldönümleri," diye fısıldıyor.

Ona gülümsüyorum. Çok şanslıyım. Bu benim hayatım. Daha ne isteyebilirim ki?

"Hatırladın."

"Tabii ki hatırladım." Sırıtıyor. "Ne zaman unuttum ki?"

Uzanıp yontulmuş çenesini okşuyorum, yüksek elmacık kemiklerinin izini sürüyorum.

"Çocuklar nerede?"

"Katie ve John Anna ile birlikte." Gülümsüyor. "Bu gece biraz bebek bakıcılığı yapacak."

Anna. Hayatıma yeni bir değer katan üç ve iki yaşındaki mucizeler olan iki çocuğumun en iyi arkadaşı ve sözde teyzesi.

Hawk, "Rezervasyon da planladım," diyor. "Ve sonrası için buzdolabında bir pasta."

Onu üstüme çekiyorum, böylece kokusuyla yıkanabiliyorum. Derin bir nefes alıyorum ve kollarını bana sararken gözlerimi kapatıyorum.

Yaşamak, sevmek, eşinizi memnun ederek hayatın mutluluğunun peşinden koşmak bu demektir. Üstesinden gelemeyeceğimiz hiçbir şey yok ve bizi asla ayıramayacak hiçbir şey yok.

"Tanrım, seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldıyor.

Bir an orada öylece uzanıyorum, o kadar memnunum ki kendime izin versem uykuya dalabilirim. Ama kutlamamız gereken bir yıldönümümüz var, bu yüzden onları bir kez daha açıyorum ve kocamın, ortağımın gözlerine bakıyorum. Benim için kurşun yiyen adamın.

Dört yıl önce onu neredeyse benden alan trajedinin göğsündeki yara izini nazikçe takip ediyorum.

Parmağımla göğsündeki yara izinin çizgisini takip ediyorum, sonra gözlerinin içine bakıyorum.

"Biz sadece bir çift pis küçük ucubeyiz, değil mi?" Kıkırdıyorum.

Hawk başını sallar. "Kesinlikle öyleyiz. Ve başka türlü olmasını da istemezdim."

Son

Hapisteki Kocası

Adı Bain Warner, Romano suç ailesinin eski infazcısı. İnanılmaz yakışıklılığı yüzünden ona "Film Yıldızı Katili" diyorlar.

Beş yıl önce on yedi kişiyi öldürmekten suçlu bulunup hapse gönderildiğinde baygınlık geçirmişti ve bunlar sadece kanıtlayabildikleriydiler. Altı ay önce evime ilk mektubu geldi.

İlk başta çok korkmuştum. Tehlikeli bir katil benimle konuşmak mı istiyordu? Mektupları attım ama bu onu durdurmadı. Daha fazlasını gönderdi. Sonra çıtayı yükseltti ve beni

Eş ziyareti için hapisane, sadece o ve ben bir odada yalnız, bir saat boyunca tamamen gözetimsiz. Aklımı kaçırmış olabilirim, çünkü gerçekten bunu düşünüyorum. En kötüsü de ne? Beş yıl önce mahkum edilmesini sağlayan hukuk ekibinin bir parçasıydım.

Şimdi Okumak İçin Tıklayın!!!

MORE JENNA ROSE

[Jenna Rose Amazon'da](#)

[Jenna Rose Facebook'ta](#)

[Bültenime kaydolun](#)

[TikTok'uma katılın](#)

Kitabı beğendiyseniz, lütfen Amazon'da bir yorum bırakmayı düşünün. Biz yazarlara gerçekten yardımcı oluyor!

Copyright © 2024 by Jenna Rose

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,
Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

